

Milujte se!

Časopis pro novou evangelizaci

Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás.
Jan 15,12

**„Ke každému, kdo se ke mně
přizná před lidmi, i já se přiznám
před svým Otcem v nebi;
ale každého, kdo mě před lidmi
zapře, zapřu i já před svým Otcem..“**

Ježíš Kristus (z Matoušova evangelia – Mt 10,32n)

Obsah:

sedmdesáté druhé číslo

- 2 Editorial
- 3 Udělej ze mne nástroj svého pokoje
- 4 Jako špinavá, zmačkaná bankovka
- 4 10 důvodů, proč nechodím do kostela se nemyji
- 6 Apoštolská, tedy spojená s kořeny
- 8 Věřící politik, který nikdy nelhal (dr. F. Nosek)
- 14 Horké chvílky v parlamentu (dr. F. Nosek)
- 16 Obavy před lidmi
- 18 Otec, syn a osel
- 19 Co bych na svém životě změnil / Oběť lásky / Všechno musíš dělat s láskou
- 20 Když se zlé stane dobrým
- 22 „Ať žije Kristus Král!“ – Od koňského handlíře k blahoslavenému mučedníkovi (bl. Zefyrin Malla)
- 28 Víme, že nás zabijete, protože jsme katolíci a řeholníci
- 32 Poznej své charisma! Tentokrát charisma životního stylu
- 34 Charisma misie
- 36 „Já tě potřebuji!“
- 38 Charisma dobrovolné chudoby
- 40 Svatba s Paní chudobou
- 44 Vydavatelství, co nechce prodávat knihy...
- 46 Přeceňujeme krátkodobé, dlouhodobé podceňujeme!
- 47 Objednávkový kupon
- 49 Večírek
- 51 Jeskyně
- 51 Věž
- 52 Bůh, těžká skála a zlo
- 55 Řekli o ateismu
- 56 Ale my zůstáváme na hladině / Přísaha
- 57 Co jsou třetí řady?
- 58 Svatý Norbert a premonstráti
- 61 „Střelná“ modlitba
- 62 SČS – Ženich, nebo čenich?

Milovaní čtenáři!

Neprozradím žádné zpovědní tajemství, protože je to tak rozšířené, že vůbec nehrozí, že by si to mohl někdo spojit s nějakou konkrétní osobou, když napíšou: Opakovaně slyším, jak lidé ve svátosti smíření říkají, že nadávali na politiky – naše i zahraniční –, zvláště při jejich sledování v televizi.

Nejdřív malá poznámka k té televizi. I když ji sám nemám, pár televizorů jsem již v životě viděl a zatím úplně všechny měly vypínač. Věřím, že ho má i ten váš...

A nyní k tomu nadávání. Napadlo vás někdy, že místo nadávání by bylo daleko lepší – a to nejen pro vaše zdraví – se za ty politiky pomodlit? Pán Ježíš řekl, že se máme modlit i za nepřátele (srov. Mt 5,44). Nakonec ten, kdo koná zlo, tím nejvíc škodí sám sobě. A samozřejmě také můžeme prosit i za oběti tohoto zla.

Ale zvláště bychom se měli modlit za ty, kteří měli odvahu a obětavost vstoupit do prostoru politiky z čistých, nesobeckých a nezištných důvodů. Jsou ve velmi těžké pozici – a není pro ně rozhodně lehké, aby u nezištných pohnutek, se kterými do politiky vstoupili, také po léta vytrvali. O to více potřebují i naše modlitby a naše oběti na tento úmysl. Už proto, že i když má politik čisté úmysly, není pro něj vůbec jednoduché dělat v dnešním velmi složitém světě opravdu ta správná rozhodnutí. Někde před televizorem nebo nad pivkem se to může zdát snadné: prostě dáme všechno všem, a z čeho se to zaplatí, je jen „plytká otázka“... Ale jednoduché to vůbec není.

V tomto čísle přinášíme životní příběh jednoho českého politika – v pražské arcidiecézi se připravuje proces jeho blahořečení. Ten příběh může být povzbuzením pro ty, kteří se politice pro dobro druhých už věnují, i pro ty, kteří o tom teprve uvažují. A pro nás ostatní ať je impulzem k modlitbě za ně.

V Kristu P. Pavel Zahradníček

Milujte se!

Časopis pro novou evangelizaci
72/2025, XIX. ročník, vydáno 23. ledna 2025

Vychází s církevním schválením Biskupství brněnského
č. j.: Ep/1379/08 ze dne 25. 1. 2008

Koordinátor: P.ThLic. Marek Dunda, Th.D.
Šéfredaktor: P.ThLic. Pavel Zahradníček, Th.D.
Překlady: Terezie Eisnerová OP
Jazyková a grafická úprava: Ondřej P. Vaněček

Vydavatel: Milujte se! z.s., Náměstí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí
e-mail: redakce@milujte.se, www.milujte.se
číslo účtu pro zaslání darů: 2101330155/2010, specifický symbol: 7777

ISSN 1802-4327, MK ČR E 17470

Katolický časopis *Milujte se!* je zaměřen na osvětu a vzdělávání široké veřejnosti jako prevence náboženské nesnášenlivosti a xenofobie. Časopis vychází pod záštitou sester Matky Terezy a je vydáván ve spolupráci s Hnutím Pro život ČR.

Objednávky: Časopis je neprodejný a distribuován zdarma. Lze jej v požadovaném počtu výtisků objednat na adrese redakce. Jeho vydávání je možné jedině díky zasláním darům, neboť časopis nemá předplatné či státní a církevní dotace. Zaslání dary lze podle §15 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit pro snížení základu daně.

Redakce si vyhrazuje právo zveřejnění texty krátit, případně upravovat.
Fotografie lidí umístěné u svědectví a článků jsou pouze ilustrační.

Znění licencí Creative Commons (CC) naleznete na <https://creativecommons.org/licenses>.

Foto na titulní straně: Flickr, ibm4381 (CC BY 2.0)

Podpořte *Milujte se!* – objednejte si jej

Máme velkou radost, že se k vám dostává další číslo časopisu *Milujte se!*, který u nás začal vycházet díky iniciativě sester Matky Terezy. Vydávání dalších čísel se však neobejde bez vaší pomoci. Prosíme vás o modlitby – za nás, kteří časopis připravujeme, za všechny čtenáře a za ty, kteří časopis šíří dále k těm, kteří by se k němu jinak nedostali a nemohli si jej objednat. Jsme však raději, můžeme-li zasílat časopis čtenářům přímo domů, a nikoli jej pouze anonymně distribuovat.

Časopis posíláme všem zájemcům zdarma (je distribuován pouze v ČR). Náklady na výrobu a distribuci jednoho výtisku, které činí přibližně 20 Kč, jsou hrazeny výhradně z darů čtenářů. Dary na podporu časopisu *Milujte se!* můžete posílat na účet 2101330155/2010, specifický symbol 7777 a jako variabilní symbol použijte údaj ze složenky, která je součástí zásilky. Dary jsou potvrzovány a lze je uplatnit při snížení základu daně.

Časopis *Milujte se!* můžete objednat sobě nebo svým přátelům e-mailem na redakce@milujte.se nebo poštou na adrese redakce. Jen na vás záleží, zda časopis bude i nadále vycházet. Děkujeme za vaši podporu.

redakce

Udělej ze mne nástroj svého pokoje

Pane,
udělej ze mne nástroj svého pokoje,
abych přinášel lásku, kde je nenávisť,
odpuštění, kde je urážka,
jednotu, kde je nesvornost,
víru, kde je pochybnost,
pravdu, kde je blud,
naději, kde je zoufalství,
radost, kde je smutek,
světlo, kde vládne tma.

Pomoz mi, abych netoužil po útěše, ale těšil,
po porozumění, ale rozuměl,
po lásce, ale miloval.

Vždyť kdo dává, ten dostane,
kdo odpouští, tomu se odpustí,
kdo umírá, vstane k životu.

Amen!

*Za autora této modlitby bývá považován
svatý František z Assisi (1182 až 1226),
i když je zřejmě pozdějšího původu – více
k jejímu autorství viz [www.franciscan-
archive.org/franciscana/peace.html](http://www.franciscan-
archive.org/franciscana/peace.html)* ■

**Vždyť kdo dává,
ten dostane...**

Měj Ježíšovo uvažování – a jednání!

Mějte v sobě to smýšlení, jaké měl Kristus Ježíš:
ačkoli má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že
je rovný Bohu,
ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služeb-
níka a stal se jedním z lidí.
Byl jako každý jiný člověk, ponížil se a byl poslušný až
k smrti, a to k smrti na kříži.
Proto ho také Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé
jiné jméno, takže při Ježíšově jménu musí pokleknout
každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí a každý jazyk
musí k slávě Boha Otce vyznat: Ježíš Kristus je Pán.

Z Listu sv. apoštola Pavla Filipanům (Flp 2,5–11)

Jako špinavá, zmačkaná bankovka

*... i hodně zničená,
neztratila nic
ze své hodnoty.*

Začal svoje vystoupení. Zamával zelenou stokorunovou bankovkou: „Kdo chce tuto bankovku?“ ptal se.

Zvedlo se několik rukou.

On však poznamenal: „Než vám ji dám, musím provést ještě jednu věc.“

Zuřivě bankovku pokrčil. Pak řekl:

„Chce ji ještě někdo?“

Ruce se znovu zvedly.

„A co když udělám toto?“

Mrštil bankovkou o zeď, a když dopadla, začal po ní dupat. Znovu ji ukázal divákům. Byla špinavá a poničená.

„Chce tady ještě někdo tuto bankovku?“

Jako vždy, ruce se zvedly.

I když byla bankovka hodně zničená, neztratila nic ze své hodnoty.

* * *

Náš vztah k Církvi je podobný jako vztah posluchačů k bankovce.

Pro mnohé je Církev problém. Má špatnou reklamu. Je stále starší a seznam jejích hříchů stále delší. V Církvi jsou světci i kariéristé, lidé milí i ničemové, mučedníci i násilníci, lidé ochotní pro druhé dát život i nenasytní prospěcháři. Jsou tak dobře maskovaní, že je často těžké rozoznat jedny od druhých. Lidé, kteří Církev tvoří, jsou ze stejného masa a kostí jako všichni ostatní. Někdy dělají chyby. Často nejsou upřímní. Možná jsou jen průměrnými hráči, ale jejich hudba je jedinečná.

Proto lidé rádi přijímají Ježíše, zato „přítelem Církve“ mohou být jen s tisícem výhrad. Církev Ježíše Krista však nikdy

„Snáším tuto Církev a čekám, že se polepší. Protože i ona je nucena snášet mě a čekat, že se polepším...“

Erasmus Rotterdamský († 1536)

10 důvodů, proč
~~nechodím do kostela~~
se nemyji

Foto: Flickr, Catholic Church (England and Wales) (CC BY-NC-ND 2.0)

„Co by se v Církvi mělo změnit?“ „Já a vy.“

neztrácí svou hodnotu. Naopak, stále zuřivější rány protivníků dosahují jen toho, že zůstává bdělá a zbavuje se po staletí se hromadících nánosů a nečistot.

Jeden novinář se vtíravým tónem zeptal Matky Terezy: „Co by se v Církvi mělo změnit?“ Svěťice s úsměvem odpověděla: „Já a vy.“

(Pozn. redakce: I když bankovka poničená, a dokonce záměrně poničená, má stále tutéž hodnotu, přesto není možné ji záměrně ničit – dokonce je to trestný čin dle § 239, odst. 2b trestního zákoníku; podobně ani Církve neztrácí nic ze své spásné hodnoty pro celé lidstvo, když ji my, kteří k ní

patříme, pošlapáváme a ničíme, ale takové naše jednání není žádná maličkost...)

Bruno Ferrero (redakčně upraveno z knihy „Deset slov o víře“, Praha: Portál, 2011) ■

A pravda vás osvobodí
související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Co říká katechismus Jak často by se měl katolický křesťan účastnit mše svaté?

O všech nedělích a zasvěcených svátcích je katolický křesťan zavázán účastí na mši svaté. Avšak ten, kdo skutečně vyhledává Ježíšovo přátelství, následuje Ježíšovo pozvání ke stolu, kdykoliv má k tomu možnost.

„Nedělní povinnost“ je pro skutečného křesťana pojmem stejně nevhodným, jako by byla pro zamilovaného „povinnost líbat“. Nikdo nemůže žít ve skutečně živém vztahu s Ježíšem, pokud si nezajde tam, kde na nás čeká Pán. Proto je mše svatá pro křesťana odevádána „srdcem neděle“ a nejdůležitějším bodem týdenního programu.

Srov. Youcat. Katechismus katolické církve pro mladé. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2011.

- Když jsem byl malý, nutili mě se mýt.
- Lidé, kteří se pořád jenom myjí, jsou pokrytci, protože si myslí, že jsou čistší než ostatní.
- Existuje tolik druhů mýdla! Jak mám vědět, které je pro mě to nejlepší?
- Vodárnám jde jen o naše prachy.
- Už jsem to s mytím zkusil, ale byla to nuda a pořád to samé.
- V koupelně je hnusná zima a je to tam tak neosobní.
- Myji se přece o Velikonocích a Vánocích. To musí stačit!
- Nikdo z mých přátel nepokládá mytí za nutnost.
- Teď mi opravdu nezbývá čas na mytí.
- Možná se začnu mýt, až budu trochu starší.

Bernhard Meuser, Nils Baer („YOUCAT – Příprava na biřmování“, Karmelitánské nakladatelství, 2013 – možno objednat na eshop.cirkev.cz, 112 stran, 149 Kč) ■

Opravdu závažné důvody...

Foto: Unsplash, Benjamin Wedemeyer (CC0)

Foto: Flickr, Catholic Church (England and Wales) (CC BY-NC-ND 2.0)

Apoštolská,

tedy spojená s kořeny

V nicejsko-cařihradském vyznání víry říkáme, že věříme v Církev, která má čtyři důležité vlastnosti: je jedna, svatá, všeobecná (řecky se to řekne „katholika“) a apoštolská. Jednotu si přál její zakladatel Ježíš Kristus, vtělený Bůh. Svatá je také díky němu, protože on je její hlavou a dává jí svaté prostředky (svátosti) a svatý cíl, ke kterému má nás hříšníky vést – kvůli nám, kteří ji tvoříme, je ovšem také současně hříšná... Všeobecnost neboli katolicita Církve je dána tím, že je poslána ke všem lidem a nabízí jim plnost prostředků ke spáse. A co znamená, že je apoštolská?

Hmatatelné propojení ke kořenům

To, že je Církev apoštolská, nás spojuje s jejími kořeny. Pojďme tedy hledat vysvětlení tohoto pojmu opravdu až ke kořenům, do doby, kdy Církev byla desetkrát mladší než je dnes...

Tertulián (160–220 po Kristu), velký církevní spisovatel z počátků křesťanství, napsal, že Ježíš si vybral apoštoly, aby byli učiteli lidstva, a po svém zmrtvýchvstání je vyslal, aby učili a křtili všechny lidi. Oni založili první církevní obce – nejdříve v Judsku a pak po celém světě. Od církevních obcí, které apoštolové založili, získali a dodnes (psal to kolem roku 200) získávají „semeno pravé nauky“ další církevní obce. A apoštolskými jsou ty, které jsou „výhonky“ těch, které založili apoštolové. Vytváří se tak určitý řetězec, ve kterém se předává pravda – od apoštolů až podnes. A mimo tento řetězec není pravda (srov. Tertulián: *De praescriptione haereticorum*). Tertulián pak ukazuje, jak je s apoš-

toly spojena církev v Římě. A církev, která je spojena s ní, má jistotu, že je spojena s kořeny...

Ať nejdříve ukážou svůj původ...

Tertulián byl původně vzdělaným římským právníkem. V římském právu v Tertuliánově době existovala u soudů takzvaná preskripce. Soud mohl být za určitých okolností předem zrušen a soudce rozhodl, že se ani nezačne – že prostě nemá cenu ho vést. Podobný postup – preskripci (tedy vyloučení sporu z nějakého zásadního důvodu už předem) – používá ve sporu s heretiky i Tertulián. Říká, ať tito lidé nejdříve přinesou svitky se seznamy svých biskupů, aby dokázali, že jejich současní biskupové byli vysvěceni od svých předchůdců, ti zase od dalších a na začátku tohoto řetězce je vždy některý z apoštolů (srov. Tertulián: *De praescriptione haereticorum*, kap. 32). Kde toto spojení není, není co řešit – říká Tertulián...

Smutnou ironií osudu je, že sám Tertulián na sklonku svého života od Církve odpadl k sektě montanistů. Šlo o sektu, která se opírala o různá nová a v té době velmi populární proroctví o konci světa... Ti, kteří Církev jako nástupci apoštolů v jeho době vedli, se už Tertuliánovi nezdáli být dostatečně zbožní a důslední... K rozeznání biskupů jako nástupců apoštolů a římského biskupa jako nástupce svatého Petra nepotřebuje člověk jen bystrý intelekt. Ten Tertulián měl. Potřebuje i pokoru... Bez ní je i dnes těžké vidět jednoho z nástupců apoštolů třeba ve svém vlastním biskupovi...

Apoštolská posloupnost – od začátku až do dneška

Dnes tomuto řetězci říkáme **apoštolská posloupnost** (to, že každého biskupa vysvětil jiný biskup, toho zase nějaký biskup... a na začátku se vždy dostaneme až k některému z apoštolů). Nepřerušená apoštolská posloupnost existuje v katolické církvi a také u starokatolíků, v pravoslavné církvi a v dalších východních církvích; naopak v protestantských církvích a také u anglikánů byla tato apoštolská posloupnost přerušena. Proto v nich nemohou být ani platné svátosti kromě křtu a manželství, protože všechny ostatní svátosti vyžadují platné kněžské a biskupské svěcení, tedy to, co se předává právě díky nepřerušené apoštolské posloupnosti.

P. Pavel Zahradníček ■

Apoštolská posloupnost je řetězec od apoštolů až k dnešním biskupům.

A pravda vás osvobodí
související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Co říká katechismus Co znamená, že je církev apoštolská?

Církev se nazývá apoštolská, protože je založena na apoštolech, zachovává jejich tradici a je vedena jejich nástupci. Ježíš povolal apoštoly jako své nejbližší spolupracovníky. Byli jeho očitými svědky. Po svém zmrtvýchvstání se jim mnohokrát zjevil. Daroval jim Ducha Svatého a rozeslal je jako své zplnomocněné vyslance do celého světa. V rodící se církvi byli zárukou jednoty. Své poslání a zplnomocnění předali vkládáním rukou svým nástupcům, biskupům. Tak se to děje podnes a tento postup se nazývá apoštolská posloupnost.

Srov. Kompendium Katechismu katolické církve.
Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2006.

Foto: Clowek a víra, Roman Albrecht ©

Foto: Flickr, Catholic Church (England and Wales) (CC BY-NC-ND 2.0)

Věřící politik, který nikdy nelhal

Dne 5. ledna 1996 v Praze zahájila svou práci arcidiecézní komise ustanovená za účelem přípravy blahořečení dr. Františka Noska. Mezi našimi současníky tento duchovní velikán moc známý není. Ale zaslouží si, abychom ho nově objevili!

Už od dětství v duchu katolické víry

Narodil se 26. 4. 1886 v Chrudimi rodičům Františkovi a Albíně. Od malička trpěl astmatickými záchvaty a celé hodiny těžce popadal dech. Měl ještě o sedm let mladší sestru Marii. Když mu bylo deset let, zemřel mu otec, který byl finanč-

ním úředníkem. Vztah malého Františka k potřebným se projevoval už v dětství. Častokrát přivedl domů na oběd své mamince vdově někoho z chudších dětí. Už brzy se zcela ztotožnil s hodnotami katolické víry, kterými jeho rodina žila.

Pravé vlastenectví

V době studií se napřímo setkal s nepřivním ovzduším liberalismu a proticírkevními náladami. To ho však v jeho přesvědčení nezviklalo. Naopak se cítil

povzbuzen přinášet do tohoto prostředí křesťanské hodnoty a nabízet řešení z pohledu víry. Už tehdy oponoval rozšířenému názoru, že křesťan nemůže být vlastenec; většina vlastenecky zaměřených hnutí – tehdejších nacionalismů – byla spojena s nepřátelstvím vůči jiným národům. Ve svých článkách vysvětloval, že pravdou je opak: podle Kristova příkladu může křesťan ještě víc lnout ke svému národu, a to z nadpřirozených příčin. Kristus také miloval svůj národ...

Proč se mnozí nechávají nadchnout idejemi marxismu? Protože mají bolestnou zkušenost s realitou života.

Foto: Flickr, Revolutionary Communist Party (CC BY 2.0)

Jeho zbožnost se nestavěla na odiv, ale realizovala se v konkrétních skutcích.

Mladý dr. Nosek při rozhovoru s mládeží – mladým lidem se snažil soustavně věnovat. Ilustrační obrázek vytvořený pomocí umělé inteligence (AI) z dochované portrétní fotografie

Foto: Ondřej P. Vaněček, by AI (CC BY-SA 2.0)

Dobový fotoportrét dr. Františka Noska

Pro katolíka totiž znamená vlastenectví snahu o mravní a hospodářské povznesení rodné země, aniž by bylo třeba hlásat nepřátelství vůči ostatním!

**Ukazoval
ohromnou mravní
sílu křesťanské
myšlenky v době,
kdy zklamaly
všechny
materialistické
teorie.**

Ne marxismus, ale život podle křesťanských hodnot

Rozpoznal a pojmenoval i důvod, proč se tehdy tak mnozí nechali nadchnout idejemi marxismu. Není to pro sílu a pravdivost marxistické teorie, ta pravdivá vůbec není, ale proto, že mnozí mají bolestnou zkušenost s realitou života – nedostatečné mzdy dělníků, nezaměstnanost, podmínky, v nichž dělníci žijí apod. Pak se lehce stane, že strádající vzhlíží k této klamavé teorii. Sám Nosek ale vidí jediné řešení daných problémů v uvedení křesťanských hodnot evangelia do praxe. Takto psal a smýšlel už jako univerzitní student.

Zkušenosti i z nezdarů! A odradit se nenechal...

Jeho „základním nastavením“ byla touha pomáhat bez rozdílu všem, kteří skutečnou pomoc potřebují. Snažil se pomoci už svým chudým spolustudentům formou zajištění půjček, aby mohli dostudovat. Nebylo to snadné a nakonec se ani nepodařilo kvůli změnám okolností ve společnosti, aby se půjčené prostředky vrátily. Ale Nosek takto získával cenné zkušenosti a nezdary ho neodradily, spíše ho utvrdily v přesvědčení a ochotě pokračovat dál v šíření dobra k potřebným.

Ryzí zbožnost v duchu spirituality sv. Františka

Vzhledem k tomu, že mu šlo o poctivé křesťanství, nesnášel prázdné vnější „zbožné“ projevy bez vnitřního prožívání. V tomto duchu například nahlížel na vyprázdňené náboženské průvody, které byly konány jen proto, aby byly, ale chybělo v nich vnitřní nastavení víry v srdci, které pak přetéká navenek a vyjadřuje se radostným a uvědomělým připojením se k průvodu. Jako zpovědníka a duchovního rádce si vybral Jana Evangelistu Urbana OFM. A snad i pod jeho vlivem se stal františkánským terciářem. Nosek svou zbožnost nestavěl na odiv, ale realizoval ji v konkrétních skutcích. A naopak poctivě vedený duchovní život ho vedl k vytrvalosti a jednoznačnosti ve všem, co dělal.

Rodinné starosti a bolesti

V zaměstnání díky své poctivosti a schopnostem postupoval a dotáhl to přes svůj poměrně mladý věk až na místo finančního rady. Po matčině smrti a získávání dalších odborných zkušeností na univerzitách ve Vídni a ve Würzburgu se 21. 8. 1917 oženil u Sv. Havla v Poříčí nad Sázavou s Annou Kubešovou – znali se od dětství. Manželka mu byla blízkou ▷

a důstojnou společnicí a stala se pro něj i oporou a podporovatelkou v jeho dalším veřejném působení. Přestože stáli o početnou rodinu, byly jim dopřány ze zdravotních důvodů jen dvě děti, František a Anička, a to jim ještě devítiletý synek zemřel v roce 1933 na prudkou otravu při planých neštovicích. Ani tato bolestná zkušenost ho nezastavila a v síle důvěry v Boha se mu to podařilo unést.

Neplánovaně a nechtěně politikem

Aniž by to původně plánoval, vstoupil do politiky. Od přirozenosti byl spíš člověkem apolitickým a stál o to, vyučovat jako univerzitní profesor. Pochopil ale, že dostal schopnosti, aby se angažoval právě v této oblasti a tak pomohl

ovlivnit mnohé ve prospěch potřebných. Díky svým organizačním schopnostem a důkladnému vzdělání mohl rozvinout svou dobročinnost do obdivuhodných rozměrů. Ač původně ke vstupu do strany neinklinoval, když viděl, že právě tudy je možno udělat spoustu dobra, vstoupil do Československé strany lidové (ČSL).

Angažovaný křesťanský politik

František Nosek se na prvním sjezdu ČSL v lednu 1919 dokonce stal i místopředsedou této strany a spolu s předsedou Msgre. Janem Šrámkem se snažili v naší zemi vytvářet politiku ve prospěch lidí v duchu šíření křesťanských hodnot. Byli správně přesvědčeni, že čím víc se podaří nastavit poměry v naší vlasti podle sociál-

ní nauky Církve, tím víc se prospěje celé společnosti. V této rozbouřené neklidné době považoval za věc svého svědomí, aby skrze politiku nabídl sám sebe do účinné služby bližnímu. Od 7. 1. 1920 se stal i poslancem za ČSL a byl jím pak opakovaně zvolen i ve všech dalších volbách. V letech 1925 až 1929 působil jako ministr vlády, nejprve vedl resort vnitra a později pošt a telegrafů.

Poctivá politika

V politice prosazoval vždy slušnost a morální principy. Šlo mu o praktické uplatňování křesťanských pravd v oblasti státní a veřejné problematiky. Měl odpor ke lži a jeho největší zbraní v politickém boji byla právě skutečnost, že nikdy nelhal. V jeho jednání bylo patrné, že nebyl rozdíl mezi jeho slovem a jednáním. Co říkal, to konal. Zároveň je třeba podotknout, že pýcha mu byla cizí, a tak byl schopen se přiblížit ke každému a hledat společné řešení.

Dokázal zaujmout pravdivými argumenty

Pro svůj široký rozhled a lidské kvality byl pověřován mnohými nesnadnými úkoly, kterých se snažil vždy zhostit v duchu křesťanské lásky. Nešlo mu o politikaření nebo o prosazování své strany, šlo mu o prospěch všech, a zvlášť mu ležely na srdci záležitosti lidí, kteří stáli na okraji a svých práv by se bez jeho pomoci nikdy nemohli domoci. Mnohokrát vystupoval v parlamentě a pronesl spousty přednášek mimo něj mezi různými skupinami posluchačů. Vždy zaujal svou jednoznačností, pravdivými argumenty, širokým rozhledem, konkrétností a neskrývanou snahou za daných nesnadných okolností napomoci k nalézání řešení shodných s Božím pohledem.

Uměl promlouvat k různým vrstvám posluchačů

Mladým mužům na přednášce například vysvětloval, jak mají pohlížet na děvčata: mají v nich vidět budoucí matky svých dětí... Každá dívka a žena je sestrou Panny Marie. Na to ať pamatují, kdykoli se k dívce přibližují, a podle toho ať se k ní i chovají. Zemědělcům dokázal poukázat

Aniž by to původně plánoval, vstoupil do politiky.

Dobové snímky z pražského Rudolfinu na vltavském nábřeží, sídla Poslanecké sněmovny československého Národního shromáždění, působiště poslance a ministra Františka Noska

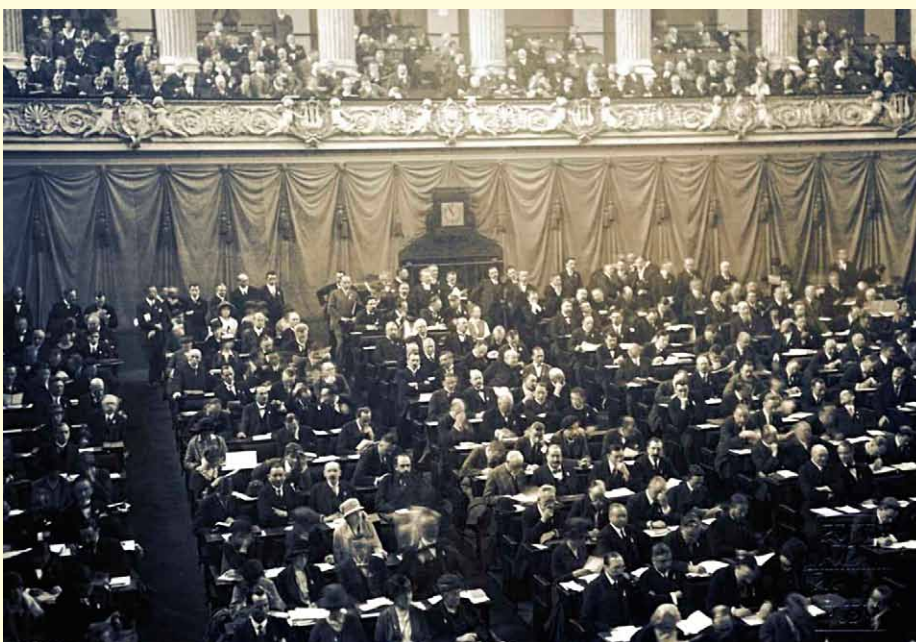

Foto: 2x Wikimedia Commons (MILJA AV/CP)

Foto: Freepik, drobotdean

Mladým mužům připomínal, že každá dívka a žena je sestrou Panny Marie.

na důstojnost fyzické práce a připomínal, aby se na každý problém dokázali dívat zpříma bez předsudků a ve všem šli ke kořenům a nezůstali jen na povrchu. Není divu, že pro tyto své nezištné a nezmanipulovatelné postoje někdy narážel na nepochopení i ze strany svých spolužáků. V očích některých z nich byl až příliš zbožný. Jemu ale nešlo o osobní prospěch nebo o stranickost – šlo mu vždy o společné dobro a v tom neuměl dělat kompromisy.

Rád se věnoval mladým

Zvláště rád se věnoval přednáškám pro mládež. Byl si vědom, že právě mladí potřebují uvedení do pravdy a základní formaci k nastavení ve prospěch skutečného dobra. Věděl, že k demokracii je třeba vychovávat a povzbuzovat. Ke všem vrstvám posluchačů svých přednášek dokázal přistupovat s úctou, s velkou věcností a ochotou podělit se o křesťanský pohled, který nabízí i cestu ke skutečnému dobrému řešení problémů ve společnosti. Ukazoval ohromnou mravní sílu křesťanské myšlenky v době, kdy zklamaly všechny materialistické teorie. Jeho přednášky se týkaly mnohých oblastí –

od odborných hospodářských a technologických témat až po životopisy svatých, které dokázal představit jako aktuální vzory k následování.

Angažoval se všude možné

Snažil se ovlivnit k dobrému vše, co se ovlivnit dalo. Velmi nás udivuje šíře jeho záběru a dobročinných aktivit. Organizoval vznik tehdy velmi potřebných lidových záložek a kempiček, napomáhal k nalezení míst pro stavbu budoucích kostelů na nově vznikajících sídlišťích v Praze, ovlivňoval tvorbu zákonů, napomáhal zajišťovat a organizovat exercicie, na třech místech připravil podmínky pro pobyty pražských chudých dětí, které by o prázdninách musely zůstat v pražských ulicích a takto mohly vycestovat na venkov a strávit prázdniny v křesťanském ovzduší. Řešil ekonomické problémy těch nejpotřebnějších, pro pomoc osamělým starým ženám založil spolek Družina svatě Kláry, a tak pro ně pak mohly vzniknout domovy pod vedením sester III. řádu sv. Františka v Litomyšli, Nasavrkách, Březnici, Kbelích u Prahy a v Hostomicích pod Brdy. ▶

Křesťané ve společnosti

Základní otázky sociální nauky Církve

3 DVD s 9 dokumentárními filmy po 30 minutách:

Křesťanská sociální etika
Rodina a společnost
Právo a spravedlnost
Veřejná moc
Daně
Mezinárodní řád
Pracovní vztahy
Podnik
Trh

Sociální učení Církve přináší základní pravidla, podle kterých je možné uspořádat vzájemné vztahy lidí, společenských skupin, celých národů. Sociální učení Církve se nevyhýbá žádnému palčivému problému naší doby a přináší řešení důstojné člověka, které může vést k mírové spolupráci mezi národy i mezi různými společenskými vrstvami při budování spravedlivého světa a společnosti.

Sérii 3 DVD si můžete objednat pouze za příspěvek na výrobu 60 Kč + poštovné na adrese redakce:

Milujte se!

Náměstí 20

671 03 Vranov nad Dyjí

nebo e-mailem na: apostolat@fatym.com

Můžete použít i objednávkový kupon na str. 48.

Nenápadně konané dobro

Jeho činnost byla mnohostranná a často se mu ji dařilo konat v duchu Ježíšovy evangelijní rady, ať neví levice, co činí

pravice. O některých jeho aktivitách se lidé buď nedozvěděli vůbec, anebo až se zpožděním vyšlo najevo, že i za tímto dobrodiním je František Nosek. Jemu

však nešlo o osobní prospěch ani o slávu – měl v tom jasno: jde mu o dobro lidí a slávu Boží, a proto byl ochoten se den co den nezištně nasazovat.

Činnost Františka Noska stojí také za výstavbou 12 kostelů, které byly vybudovány v tehdy periferních čtvrtích Prahy. Původně inicioval sbírku na obnovu mariánského sloupu na Staroměstském náměstí, strženého davem r. 1918 (podrobněji v *Milujte se!* 47, ke stažení v on-line archivu na www.milujte.se). Biskup Antonín Podlaha pak přišel s myšlenkou, že odčinit urážku Matky Boží by mohla i výstavba tolika kostelů kolem Prahy, kolik hvězd měla gloriola kolem hlavy Panny Marie. Přímo se Nosek zasloužil o stavbu kaple ve Kbelích v roce 1932, kterou v roce 2003 nahradil kostel sv. Alžběty, a o kostel sv. Anežky České (Spořilov, 1935). Postupně byly vybudovány za pomoci sbírky další pražské svatyně: farní kaple Neposkvrněného početí Panny Marie (Strašnice, 1930), kaple sv. Václava v Thomayerově nemocnici (Krč, 1928), kostel Krista Krále (Vysočany, 1931), obnovení kaple sv. Kláry (Troja, 30. léta), kostel Panny Marie Královny míru (Lhotka, 1937), salesiánská kaple sv. Terezie od Dítěte Ježíše (Kobylisy, 1937, přestavěno na kostel r. 2000), kostel sv. Františka z Assisi (Chodov, 1938), kostel sv. Vojtěcha (Vysočany/Žižkov, 1939 – přestavěn z tělocvičny), válečný „provizorní“ dřevěný kostel sv. Františka z Assisi (Krč, 1941 – postaven za 14 dní), kostel sv. Jana Nepomuckého (Košíře, 1942).

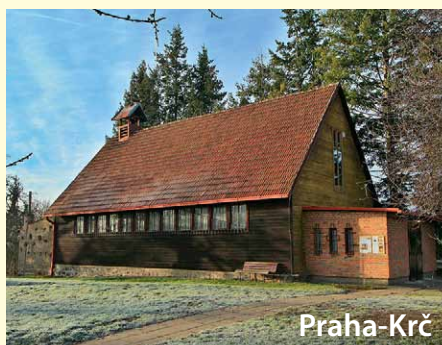
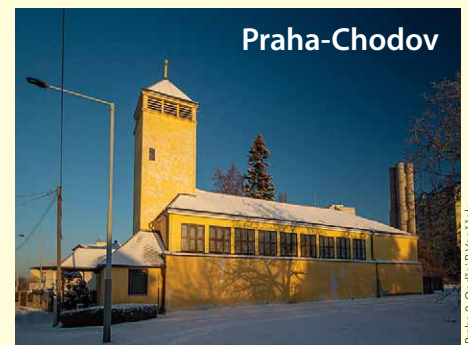

Foto: MČ Praha 19, Wikimedia Commons (CC), Farnost Strašnice, MČ Praha 9, Ondřej P. Vaněček

Tiskový náboženský apoštolát

Například při mnohých Noskových přednáškách bylo zvykem, že pořadatelé posluchačům rozdávali jako dar knihu. Málokdo však tušil, že nejde o dar pořadatelů přednášky, ale že za těmito zbožnými užitečnými knihami je jako skutečný dárcce František Nosek, který tyto knihy sponzoroval. Teprve po jeho smrti vyšlo najevo, že v knihkupectví U Zlatého klasu, kde si knihy opatroval, spočítali, že si tu pro tyto účely postupně zakoupil na sto tisíc knih a brožur, které pak byly rozdávány.

Těžká životní zkouška

V roce 1934 zemřela na rakovinu jeho milovaná žena Anna. Zůstal s jedenáctiletou dcerkou „Anuškou“ sám. Snažil se jí věnovat – na celý srpen s ní odjel do dnešních Turčianských Teplic (tehdy se ještě jmenovaly Štubňanské Teplice) a chodili spolu na dlouhé procházky. Měl rád přírodu, a tak právě v ní a v důvěře v Boha hledal a nalézal sílu k nesení životních zkoušek. Život však šel dál a on nadále musel pokračovat v započaté službě.

Předčasné úmrtí

V neděli 3. února 1935 měl dopoledne přednášku na schůzi dívek ze Sdružení katolické mládeže v Praze, pak odcestoval vlakem do Plzně a pěšky šel do Doudlevec, aby tam přednášel kostelnímu spolku o výstavbě nové kaple. Měl však již chřipku a k tomu ještě víc nastydl. Druhý den již nevstal. Jeho nemoc vedla k pozvolnému umírání. Zemřel 17. dubna 1935 a pochován je spolu se svými blízkými na hřbitově u kostela sv. Havla v Poříčí nad Sázavou.

Jasný odkaz

Svým dílem a nepřehlédnutelným křesťanským postojem vyoral hlubokou

Foto: Pavek, George Milton (CCO)

... o některých jeho aktivitách se lidé buď nedozvěděli vůbec, anebo až se zpožděním vyšlo najevo, že i za tímto dobrodiním je František Nosek.

brázdu a nemálo ovlivnil vývoj v naší zemi. Přesvědčení, že jediné řešení založená na sociálním učení Církve mohou vést ke správným a spravedlivým výsledkům, je nadále aktuální a nosné. Jen by jej měli objevit i současní politici, kteří se tváří, že to s naší zemí myslí dobře.

Nemusíme hledat nějaká nová superřešení, stačí jen navázat na to nejlepší, co už zde bylo – a příklad a postoj služebníka Božího Františka Noska k tomu nejlepšímu jistě patří.

P. Marek Dunda ■

Foto: archiv SFR

Sekulární františkánský řád v České republice

Třetí řád byl založen r. 1221 sv. Františkem z Assisi. Jeho jedinečné pochopení evangelia dalo vznik hnutí obnovy, zahrnující také ty, kteří nemohli vstoupit do mužského nebo ženského řeholního řádu. Dnes mezi nás patří věřící ze všech stavů: laici (muži i ženy, svobodní i žijící v manželství) a také diecézní jáhni, kněží a biskupové.

Co je typické pro sekulární františkány? Žít evangelium podle příkladu sv. Františka naplňováním konkrétního poslání – v manželství, v rodině, v práci, ve škole. Svatý František je naplněním Kristova vyzvání: obraťte se a věřte evangelium. Milost obrácení s sebou nese pravdivý pohled na sebe a z ní pramenící kajicnost a na straně druhé důvěru ve všemohoucího Boha, který nás svou láskou obejmě a doplní naši nedostatečnost.

Podrobnosti na www.sfr.cz, www.ciofs.org, www.facebook.com/sfr.cz

Poslanec Československé strany lidové František Nosek byl v parlamentu známý svou přátelskou a mírumilovnou povahou. Vždy byl ochotný každému poradit a případně i pomoci kolegům. Často mu bývaly svěřovány různé referáty, které předcházely dalším jednáním zákonodárců. Svého úkolu se snažil zhostit co nejpoctivěji, a tak usnadnit další projednávání. Ne vždy se však setkal s pochopením a podobně vstřícným mírumilovným jednáním.

Historické tramvaje v Praze před Rudolfinem – v něm v letech 1919–1939 sídlila Poslanecká sněmovna československého Národního shromáždění a zde tedy vykonával svou službu veřejnosti také lidovecký poslanec a ministr František Nosek

Foto: Flickr, Martin Hap (CC BY-NC-ND 2.0)

Horké chvílky v parlamentu

Levičáci nehodlali umožnit odhlasování zákona

Stalo se, že v parlamentě se měl projednávat kongruový zákon, týkající se zvýšení minimálních platů kněží z chudých far. A zrovna v tomto případě byl pověřen jako referent dr. Nosek. Debata o tomto tématu byla víc než bouřlivá. Pro proticír-

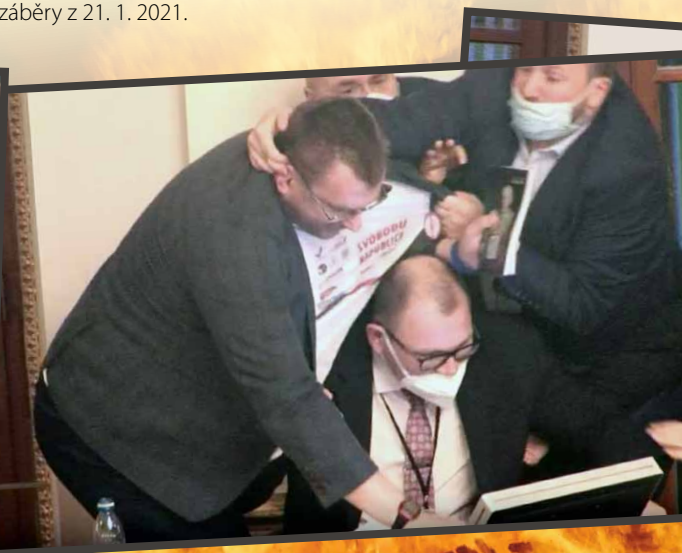
kevně zaměřené poslance byl tento zákon přímo třaskavý. Opozice se snažila za každou cenu zabránit odhlasování tohoto zákona. Komunističtí poslanci začali s obstrukcí za pomoci ostatních „pokrokových“ kolegů. Když to nepomohlo, začali křičet. Levice častovala přednášející nejrůznějšími slovními urážkami (napří-

klad, že takové projevy mohou přednášet v bláznincích, a ne v parlamentě) a pískala na píšťalky.

Za hranicí slušného jednání

Opoziční poslanci obklíčili dr. Noska, který se stal pro ně nejvýraznějším zastáncem tohoto zákona, rvali mu spisy

Také v současné poslanecké sněmovně může být někdy horko, jak ukazují televizní záběry z 21. 1. 2021.

z rukou, drželi mu ruce, aby nemohl jako referent dávat při hlasování znamení, jak se má hlasovat. Za všeobecné vřavy byl inzultován sudetoněmeckým komunistickým poslancem Karlem Kreibichem (který byl předtím i po únoru 1948 funkcionářem KSČ).

A i přes to zůstal klidný

V tu chvíli ten pokorný a mírný člověk, který si byl vědom, že koná svou povinnost, když se zastává spravedlivého zákona, zasáhl vůči Kreibichovi tak rázně, že tento důstojník v záloze neměl už odvahu podruhé tohoto jinak mírného civilistu napadnout. Tím to však neskončilo. Poslanec Harus, sklářský dělník, obr postavou, urval desku stolu a hnal se s ní na dr. Noska. Vtom vyběhli lidovečtí poslanci a zamýšlený útok zneвозмоžnili. Nosek zůstal i přes to všechno klidný a násilí neustoupil. I jeho zásluhou byl kongruový zákon 25. 6. 1926 odhlasován.

P. Marek Dunda ■

Zdroj pro celou sérii článků:

Janoušek, Jan. *Služebník Boží dr. František Nosek /1886–1935/*. Praha: Concordia Pax, 1996.

**Poslanec Harus,
sklářský dělník,
obr postavou,
urval desku stolu
a hnal se s ní
na dr. Noska.**

Modlitba za vyslyšení (pro soukromou pobožnost)

Všemohoucí věčný Bože, tys povolal svého služebníka Františka Noska, aby vydával svědectví o tvé radostné zvěsti v politice, sociální práci, apoštolátu i v životě rodinném. Dej nám, prosíme, svou milost, aby nás jeho příklad živé víry, naděje a lásky povzbuzoval k věrohodnému svědectví o pravdě evangelia všude, kam nás pošleš. Dopřej nám, prosíme, aby náš bratr František byl povýšen ke cti oltáře, a na jeho přímlovu vyslyš prosbu, kterou ti předkládáme... (zde vyslovit úmysl modlitby – pozn. redakce)

Skrze Krista, našeho Pána.
Amen.

Případná vyslyšení proseb a také vzpomínky a materiály, které se týkají života a působení dr. Františka Noska, sdělte na adresu: dr. Petr Alexa, K Zeleným domkům 683/24, 148 00 Praha 4.

*S církevním schválením
pražského ordinariátu
č. j. 2729/03*

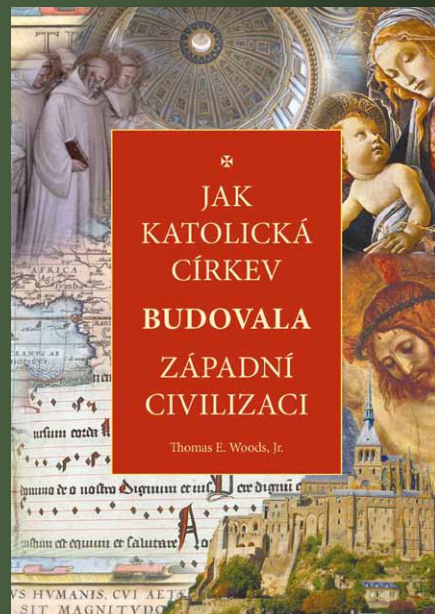

A pravda vás osvobodí
související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Co říká o uspořádání společnosti katechismus?

- 1) Církve v moderním věku odmítla totalitní a bezbožeké ideologie spojené s „komunismem“ nebo „socialismem“. Řízení hospodářství pouze prostřednictvím centrálního plánování převrací společenské svazky v jejich základech.
- 2) Z druhé strany také zavrhl v praxi „kapitalismus“ individualismus a svrchovaný primát tržního zákona nad lidskou prací. Řízení prostřednictvím pouhého tržního zákona porušuje sociální spravedlnost, protože existuje mnoho lidských potřeb, které nemají přístup na trh.

Srov. „Katechismus katolické církve“, Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2001.

Zeptáte-li se dnes vysokoškolských studentů, co vědí o katolické církvi, lze jejich odpovědi shrnout do jednoho slova: „zkaženost“. Neměla by však jejich odpověď znít spíše „civilizace“?

Publikace *Jak katolická církev budovala západní civilizaci* Thomase E. Woodse, Jr., přináší alternativní pohled na úlohu katolické církve ve vývoji západní civilizace a jejího kulturního vlivu.

Populární formou přibližuje, proč se moderní věda zrodila v katolické církvi, jak katoličtí kněží rozvinuli ekonomické teorie svobodného trhu o 500 let dříve než Adam Smith, jak katolická církev vynalezla systém univerzit, vyvážená historická fakta o Galileově případu, jak západní právní systém vyrostl z církevního práva, jak církve humanizovala pohanský Západ trváním na posvátnosti každého lidského života.

206 stran a barevná příloha

Doporučený příspěvek na tisk
180 Kč + poštovné

Možno objednat pomocí
kuponu na str. 48 nebo
na adrese apostolat@fatym.com

Foto: 4k CT24 / Flickr, třeťanf (CC BY 2.0)

Obavy před lidmi

Foto: Unsplash, Gerax Sotelo (CCO)

Začíná to maličkostmi a postupně to narůstá...

Obavy tě spoutají

Mnozí, a to i věřící, trpí nezdravými ohledy na druhé. Zabývají se obavami typu: co si o mně pomyslí, jak o mně budou mluvit, hlavně abych se v jejich očích neshodil, musím naplnit jejich představu... Jsou tím pak spoutáni natolik, že kvůli těmto takzvaně falešným ohledům na druhé u nich vůbec nepřichází v úvahu cesta ke svatosti. Projevuje se to tak, že se dokonce nesamostatně řídí jen podle mínění jiných – a to může jít dokonce až proti vlastnímu svědomí. Stát se směšným a odmítnutým – to přece nemohu dopustit! A tak potom křiví

páteř, i když je to na úkor pravdy a zásad. Začíná to maličkostmi a postupně to narůstá. Časem zmizí všechny zásady. Tím takový člověk dospěje ke způsobu myšlení, který by měl se svatostí tak málo společného jako den s nocí.

Pár příkladů ze života. I z tvého?

Například doma jsi byl zvyklý před jídlem se modlit. A jinde to opomíjíš, protože se ostýcháš. To je falešná bázeň před lidmi. Jdeš kolem kostela a vždy se pokřižuješ, ale neuděláš to, když jdeš s nevěřícím kamarádem. Místo křížku na řetízku raději nosíš písmeno nebo sluníčko. Ve svém bytě nemáš žádný náboženský obraz, vždyť občas přijdou různé návštěvy... Bylo by ti velmi trapné, kdyby

Mnozí, a to i věřící, trpí nezdravými ohledy na druhé.

ti v autobusu nebo v přítomnosti nevěřících vypadl z kapsy růženec...

Líbit se Bohu, nebo jen lidem?

To všechno nenápadně ukazují na pokušení, které máme právě pod lupou – strach způsobený falešnými ohledy na druhé. Zkrátka snažíš se mít přijatelné chování vůči jiným do té míry, že již nemyslíš na to, jakou radost by měl Bůh z těchto tvých malých veřejných příznání k víře.

Netýká se to však jen přihlášení se k víře, ale i mnoha dalších oblastí, např. zastat se druhého, který zakouší bezpráví, postavit se na stranu pravdy, i když je to nepopulární apod.

Co s tím?

Chceš se zbavit těchto slabostí? Pak nos veřejně nějaký malý náboženský znak nebo symbol. Poznává se, že jsi katolík, který se nestydí za svou víru. Pocit odporu a možná i zesměšnění od některých je pak nejlepší kontrolkou, že jsme nasadili správný lék. Námitky jako „nepotrpím si na odznaky“ nebo „nechci se s náboženstvím stavět na odív“ nebývají upřímné. Dřív platilo, že ti, kdo takto mluvili, většinou neměli problém s politickým odznakem nebo s vyznamenáním. Dnes platí, že nemají problém „s odznaky“ určitého „statusu“: určité „odpovídající“ auto, „ten správný“ mobil, hodinky...

Buď vůči sobě čestný! Je smutné zjistit, že ty sám nejsi skutečně hrdý na to, být katolíkem, a to tvrdíš, že chceš směřovat ke svatosti. Ono je totiž v lidské povaze ukazovat veřejně, na co jsme hrdí.

Jak dosvědčujeme Krista před očima lidí, tak se také On bude jednoho dne znát k nám před svým nebeským Otcem.

Ctnost umírněnosti (správné míry)

Samozřejmě, vše musí být v rozumné míře. Určitě by i v této záležitosti bylo chybné, kdyby ses odshora dolů ověsil náboženskými předměty nebo v kostele dělal ze své zbožnosti přehnanou podívanou.

Nejde o to, naplnit očekávání druhých

Zde je třeba ještě připomenout jednu podobu falešných ohledů, která může některým také hrozit. Ve snaze být přijat a milován se někdo může nastavit takto: jedním správně, jen když naplním všechny představy a očekávání druhých, která o mě mají. Pak mě přijmou a budou mě mít rádi. Nikdy však nejsme schopni naplnit vše, co od nás druzí očekávají, a navíc máme rozum, abychom rozlišili, co je oprávněné, správné a splnitelné očekávání a co už je za touto hranicí. Ten, kdo chce naplnit všechna očekávání druhých,

„Ke každému, kdo se ke mně přiznává před lidmi, i já se přiznám před svým Otcem v nebi; ale každého, kdo mě před lidmi zapře, zapřu i já před svým Otcem v nebi.“

Ježíš Kristus (Mt 10,32n)

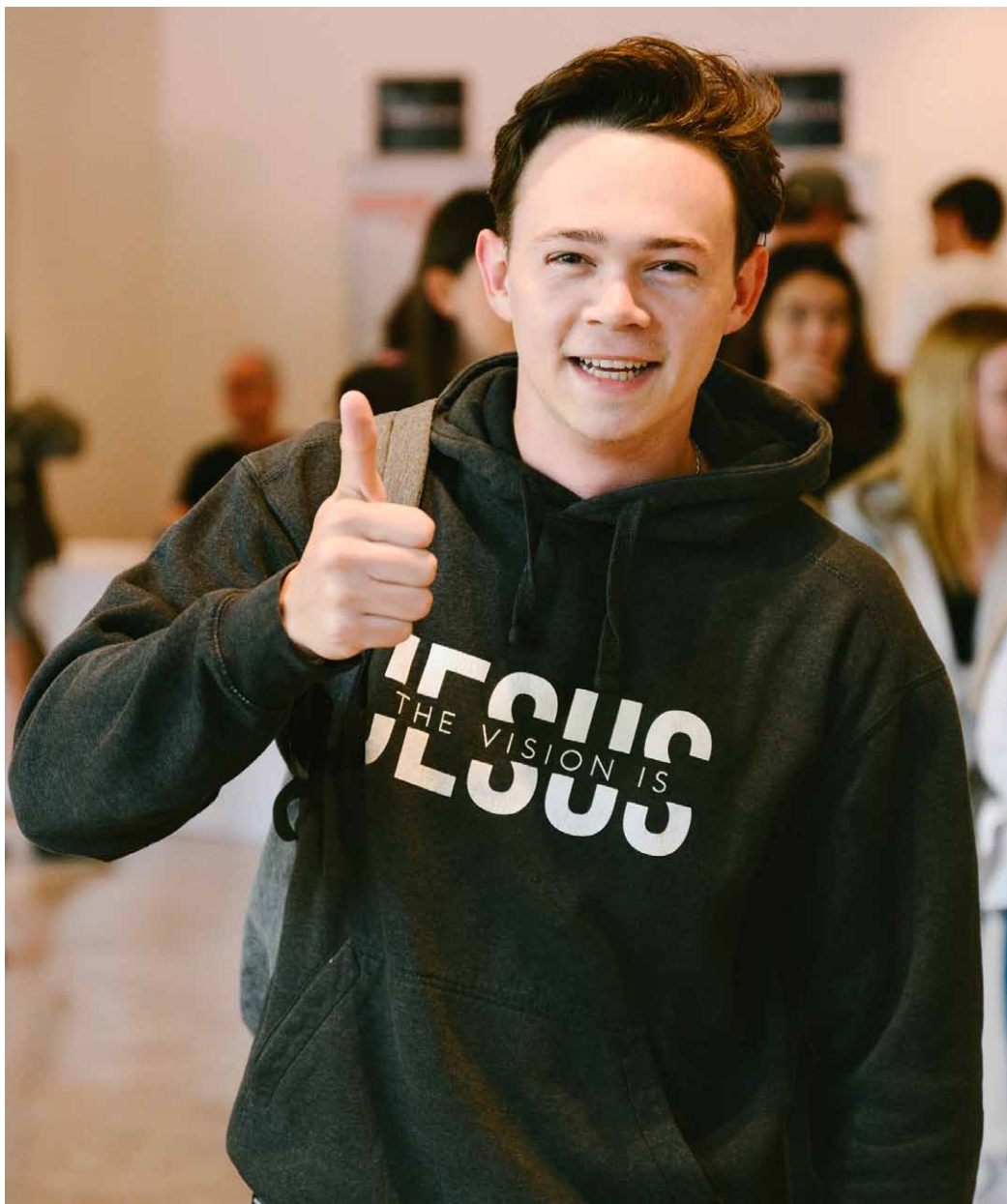

Foto: Flickr, Loretto-Gemeinschaft (CC BY-NC-ND 2.0)

kteřá o něm mají, bude trvale zklamán, protože toho není v plné míře schopen, a navíc může takto dojít až na hranici úplného vyčerpání svých sil. Nejde o to, naplnit očekávání druhých, ale Boha, který si nás stvořil, abychom plnili jeho vůli. A co že to je? Odpovídá sv. Pavel v listě Soluňanům: „Boží vůle je: vaše posvěcení.“

(srov. 1Sol 4,3) Zapamatujme si to tedy: Boží vůle těžká není, je to naše posvěcení! A růst ve svatosti je možné vždy a za všech okolností.

P. Marek Dunda (z připravované knihy „Pardál aneb jak na cíl“) ■

Boží vůle těžká není, je to naše posvěcení!

Otec, syn a osel

*Nevládne mi
mínění okolí?*

Foto: Flickr, neijs (CC BY 2.0)

Otec a malý syn šli s oslem do města. Otec jel na oslu a syn šel vedle osla. Potkala je žena a začala naříkat:

„Tak malý a musí jít v horku a jeho otec se veze. Jak kruté.“

Otec tedy posadil synka na osla a šel pěšky.

Potkali muže a ten se zlobil:

„Co je to dnes za výchovu, mladý se veze a starý se vládí pěšky.“

Otec se tedy posadil za synka a jeli na oslovi oba.

Jenže dalšímu člověku, kterého za nedlouho potkali, bylo zase líto přetíženého osla!

Šli tedy oba vedle osla.

Potkal je další muž a začal se smát:

„Podívejte se na ty blázny, plahočí se pěšky a osel jde jako pán!“

• • •

Není na světě člověk ten, aby se zavděčil lidem všem...

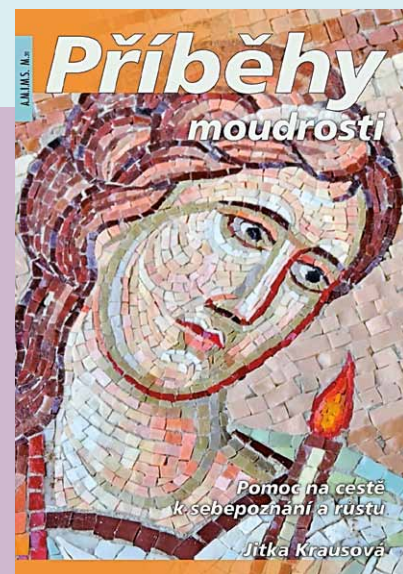
Nesnažím se o nemožné, nevládne mi mínění okolí?

Jitka Krausová (z knihy „Příběhy moudrosti. Pomoc na cestě k sebepoznání a růstu“, Vranov nad Dyjí: A.M.I.M.S., 2019 – viz upoutávka na této straně) ■

Příběhy moudrosti

Jitka Krausová

Kniha má podtitul *Pomoc na cestě k sebepoznání a růstu* a obsahuje 100 krátkých příběhů pro zamyšlení. Sesbírala je MUDr. Jitka Krausová, OV, lékařka psychiatrička, pastorační asistentka Arcibiskupství olomouckého, zasvěcená panna olomoucké arcidiecéze. Příběhy používá při duchovním doprovázení, duchovních obnovách, ale i ve své lékařské praxi. Zaujmu věřící i nevěřící – a pomohou k zamyšlení nad podstatnými věcmi v našem životě. Knihu o 96 stranách vydal A.M.I.M.S. Doporučujeme ji i pro další šíření ve vašem okolí (příspěvek na tisk 20 Kč, můžete si ji objednat pomocí kuponu na str. 47 nebo na www.amims.net). K dispozici je také e-kniha zdarma ke stažení ve formátu PDF na www.fatym.com.

Co bych na svém životě změnil

Co bych na svém životě změnil, kdyby Bůh nebyl nebo kdybych dospěl k přesvědčení, že Bůh není, že nebude žádné zmrtvýchvstání, že není věčný život, že vše končí smrtí? Jaký lepší návod na život bych mohl najít? Jaký jiný smysl? Nepřímo na to odpovídá svatý Jan Vianney:

„I kdyby nebylo věčnosti, jsem si jist, že jsem se neklamal, protože jsem žil láskou.“

Foto: Flickr, Chris Blakeley (CC BY-NC-ND 2.0)

Všechno musíš dělat s láskou

Jednoho pana primáře, vynikajícího odborníka, před lety přemlouvali, aby vstoupil do komunistické strany, dokonce mu slibovali, že bude moci dál chodit do kostela, ale že jako vedoucí pracovník by měl být ve straně.

On jim na to řekl: „Moje maminka mi vždycky říkávala: Víš, všechno musíš s láskou. Nezlobte se, ale vy máte v programu tu třídní nenávisť, a to já nemohu přijmout. Až to tam nebudete mít, tak k vám vstoupím.“

Foto: Wikimedia Commons, Tomáš Andráškovice

Foto: Unsplash, vitor camilo (CC0)

Oběť lásky

Zástupné utrpení je velkým tajemstvím víry, a když na ně člověk narazí, tají se mu dech. Vilma Justová spadla v deseti letech z tělocvičného náradí a byla odkázána na vozík. Navštěvovala společenství mladých křesťanů v Čechách. Když ji kněz, který toto společenství vedl, prosil v dopise o modlitbu za jednu šestnáctiletou dívku z této party, které lékaři zjistili nebezpečný rakovinový nádor, Vilma odpověděla, že se nabízí za ni.

Kněz jí odpověděl otázkou, jestli je si vědoma, že to Pán Bůh může vzít vážně – a ona napsala, že si toho je vědoma. U té mladé dívky nádor zmizel a Vilmě se obnovila rakovina, ze které se kdysi léčila.

3x Mons. Jiří Mikulášek („Ke tvé chvále zpívám“, Brno: Biskupství brněnské a Radio Proglas, 2012) ■

A kdybych rozdal všechno, co mám, a pro druhého do ohně skočil, ale neměl lásku, nic mi to neprospěje.

Z 1. listu svatého apoštola Pavla Korintánům (1 Kor 13,3)

Když se zlé stane dobrým

Chtěla jsem být „in“

Byla jsem tiché, nevýrazné a samotářské dítě, které trpělo šikanou. Nikdy jsem si na ni nestěžovala. Když mi bylo čtrnáct, rozhodla jsem se pro změnu. Začala jsem psát tiskacím písmem, plivala jsem při chůzi po ulici, chodila jsem s punkery na pivo a konečně jsem byla „in“. Ty, kteří

mě dříve mlátili, jsem nyní urážela a ponižovala. Jak sladká byla doba v deváté třídě základní školy, vrchol „slávy“... – ale věděla jsem, že to nejsem já.

Můj křest

O prázdninách jsem si začala uvědomovat, že přechod na střední školu do nového

kolektivu mi dává šanci na změnu. Začala jsem hledat sama sebe a našla jsem Boha. Začala jsem se připravovat velice intenzivně k přijetí svátosti křtu. Navštěvovala jsem řeholní sestry a byla u nich každou chvíli, když to bylo možné. Cítila jsem se s nimi doma. Rodiče mi ve strachu, že budu chtít vstoupit do kláštera, začali klást překážky. Ze školy prvním autobusem domů, prohledávání osobních věcí, otálení se souhlasem ke křtu...

Bylo třeba mnoho Božích milostí k tomu, abych týden po svých 16. narozeninách byla nově oblečena a přijala Pána Ježíše do celého svého bytí. Rodiče však kladli překážky dál, a tak můj křesťanský život postrádal přijímání svátostí.

Život na staveništi

Nedůvěra k rodičům a jejich manželská krize vyústila v touhu co nejdříve se osamostatnit. Asi 14 dní po maturitě jsem odešla z domu. Bydlela jsem v nehostinných podmínkách – staveniště bez oken a dveří, bez možnosti vykoupat se v teplé vodě, vyprat si prádlo. K hygieně mi sloužil malý potok. Půl roku jsem byla bez práce a neměla jsem peníze ani na pořádné jídlo. Zdálo se mi, že se vyplatí lhát a krást (třeba uvádět v samoobsluze, že mám o jeden rohlík míň...). Muž, se kterým jsem tam žila, mi zakazoval návštěvu u rodičů, bil mě a v opilosti znásilňoval. Začala jsem také pít alkohol, kouřila marihuanu. Našla jsem si práci – minimální mzda pokryla náklady na lepší stravu, nemusela jsem už v samoobsluze lhát a krást. Strach z muže, který se má zase vrátit opilý, mě dohnal k pokusu o sebevraždu. Spolykala jsem nějaké jeho léky...

V sexbyznysu

Když jsem se probudila ze spánku, uvědomila jsem si, že život je nejcennější Boží dar a že bych měla žít jinak. Vrátila jsem se k rodičům, kteří mě s láskou a bez výčitek přijali. Měla jsem velký problém sehnat zaměstnání, a tak jsem se opět sbalila a odjela – tentokrát do Prahy. Tam se důvěřivá a pyšná holka jako já lehce zamotá do sexbyznysu. Začalo to fotkami, pak krátké videosnímky, erotické chaty, a skončilo to prostitucí. Ani v tom mě však Bůh nenechal se utopit. Po třech měsících jsem si našetřila nějaké peníze,

Asi 14 dní po maturitě jsem odešla z domu.

Foto: Unsplash, Foxanna (CCO)

Foto: Freepik

sehnala si podnájem a svému pasákovi utekla. Neobešlo se to bez výhrůžek, ale s pomocí Boží jsem je překonala.

Láska, magie a hledání

Našla jsem si práci v kanceláři, poznala milého chlapce, který mě miloval a jednal se mnou jako s bohyní. Jeho koníčkem byla bílá magie a východní náboženství. Také v tom jsem si omočila duši. Přišla velká chvíle hledání. Hádala jsem se s Bohem. Nevěděla jsem, co po mně chce. Došla jsem k závěru, že v Praze pro mě budoucnost není. A tak jsem se s pokorou vrátila po třech letech domů k rodičům. S tím klukem jsme se po čase také

... skončilo to prostitucí. Ani v tom mě však Bůh nenechal se utopit.

rozešli. Já nechtěla zpět do Prahy a on nechtěl z Prahy.

Jizvy, zkušenosti a vděčnost

Zažila jsem déšť milostí, když jsem byla přivítána zpět ve své farnosti a našla práci u těžce mentálně postižených lidí. Ti mě naučili odpouštět, radovat se, milovat, žít. Seznámila jsem se s nynějším manželem, který mi pomohl, abych se vrátila ke svátostnému životu. Máme dvě malé děti a v plánu jsou ještě další – dá-li Pán...

Všechny poklesky jsem přijala jako překonané zkoušky. Jizvy po ranách zůstaly, ale důležitější jsou životní zkušenosti, které

nevyblednou. Díky všemu, co jsem prožila, jsem dnes méně sobecká, umím více naslouchat srdcem, mám pochopení pro člověka (snad mohu říci pro každého), nebojím se bojovat proti zlu a mám odvahu postavit se za nejslabší. Vztah s rodiči se urovnal, i když nemají dar víry, mají radost, že víra mě tolik změnila.

Mám ráda podobenství o vinném kmeni a ratolestech (Jan 15,1–11). Otče, ořezávej mě jako vinař ratolest, abych nesla stále více ovoce.

Eva (z knihy „Ze života pro život“ – viz upoutávka na této straně) ■

Nejzajímavější svědectví z časopisu Milujte se!

Nemáte starší výtisky časopisu? Nejzajímavějších 49 svědectví z prvních dvaceti čísel časopisu *Milujte se!* vyšlo v knize

Ze života pro život

(editoři sborníku: P. Marek Dunda a P. Pavel Zahradníček)

Knížku s 96 stranami, ze které je i svědectví na této a předcházející straně, můžete pro sebe i pro šíření ve svém okolí objednat jen za příspěvek na tisk 20 Kč (+ obyčejné poštovné České pošty) pomocí kuponu na str. 48 nebo na www.amims.net a www.fatym.com. Na těchto webových stránkách je také možné knihu zdarma přečíst a stáhnout v kompletní verzi ve formátu PDF.

„Ať žije Kristus Král!“

Od koňského handlíře k blahoslavenému mučedníkovi

Foto: Freepik, wirestock / portrét: Comitato Internazionale per la Canonizzazione del Servo di Dio Ceferino Jiménez Malla

Zefyrin (Ceferino) Giménez Malla byl prostý člověk. Nedělal mimořádné činy. Žádné asketické výkony. Dokonce neuměl ani číst a psát. Ale snažil se, jak nejlépe mohl, žít poctivým křesťanským životem v podmínkách, ve kterých se ocitl. Na jeho místě by mohl stát kdokoliv z nás. Jeho síla spočívala ve věrnosti Bohu a vytrvalosti až do smrti. Dělal jen to, co by mohl a měl dělat každý – a stal se světcem.

Dětství na cestách

Rok 1861. Na severu Španělska v osadě Benavent de Segriá se narodil Zefyrin (Ceferino), malý romský chlapec, kterého nečeká snadný život. Jako většina Romů té doby nechodil do školy a číst ani psát se nikdy nenaučil. Rodiny kočovaly, obchodovaly s dobytkem a děti pomáhaly získávat obživu, jak se dalo. Zefyrin se často přidával ke svému strýčkovi, který vyráběl koše. Společně je prodávali ve vesnicích.

Kouří se?

V zimě to bývalo nejhorší. Rodina se někdy utábořila v prázdných staveních nebo stodolách, které jim místní farmáři

propůjčili. Když se malý Zefyrin vracel z trhu, vždy s nadějí vzhlížel ke vzdálenému tábořišti.

„Kouří se, podívej strýčku,“ křičel, když uviděl stoupající dým. Bylo to znamení, že na něj čeká večeře. Ale když žádný kouř neviděl, loudavě pokračoval dál. Neměl kam spěchat. Znamenalo to, že toho dne bude hlad. Někdy musel žebrat, aby vůbec něco k jídlu bylo.

*Prodával osly,
muly a koně.
Zvířatům rozuměl.*

Hlava rodiny

Počátkem 20. století po smrti své matky a po odchodu svého otce od rodiny převzal Zefyrin zodpovědnost za celou rodinu. Najednou se musel starat nejen o svou manželku Terezu, ale i o své sourozence – bratra a dvě sestry. Rozhodl, že rodina musí skončit s kočovným životem a usadit se.

Pronajal si skromný domek v Horním Aragonsku v městě Barbastro. Byla to chudá čtvrť, v polorozpadlých starých domech nebylo žádné hygienické zařízení, ale víc si nemohl dovolit.

Živil se jako obchodník s dobytkem. Prodával osly, muly a koně. Zvířatům rozuměl.

„Nebuď hlupák, Zefyrine, neříkej tomu kupci, že kobyla má vadu,“ radili mu často kamarádi, ale Zefyrin měl své zásady a k obchodu přistupoval čestně. To mu přinášelo respekt, ale nevedlo to k velkým ziskům...

Zefyrin je patronem Romů a prvním cikánským blahoslaveným.

Pomoc v pravém okamžiku

V roce 1919 šel Zefyrin ulicemi Barbastra. Náhle se před ním zhroutil muž k zemi a začal kašlat krev.

„Pomozte, pomozte mi, prosím,“ sténal muž z posledních sil.

Kolemjoucí se odvraceli s odporem. Jen Zefyrin nezaváhal ani vteřinu. Přiskočil k nemocnému a opatrně ho zvedl a pak odnesl muže domů.

Ukázalo se, že dotyčný muž býval starostou města. Zefyrin ho zachránil před smrtí! Jako odměnu za záchranu života mu rodina nemocného pomohla k výhodnému obchodu s dobytkem. Konečně si Zefyrin mohl dovolit koupit dům, ve kterém dosud žil jen jako nájemník.

Přesto se jeho přístup k životu nezměnil. Byl stále skromný a pomáhal chudým. Kdo potřeboval pomoc, věděl, že se může na Zefyrina obrátit.

Víra hlubší než jen pouhá tradice

Romové ve Španělsku, nebo velká většina z nich, měli svou vlastní specifickou formu zbožnosti – křest, pohřeb, slib Matce Boží. Ale další svátosti nebo účast na mši svaté nepovažovali za důležité.

U Zefyrina se ale začala projevovala hluboká zbožnost. Denně chodil na mši svatou a ke svatému přijímání – což byla tehdy výjimka i mezi neromským obyvatelstvem. Denně se modlil růženec. ▷

V roce 1922 vstoupil do společenstva eucharistických čtvrtků. Povinností členů bylo vždy ve čtvrtek se účastnit hodinové adorace. O čtyři roky později se stal členem třetího řádu sv. Františka z Assisi a aktivně se zapojoval do všech farních činností.

„Strýček“ dětí z Barbastra

Přestože s manželkou neměli vlastní děti, v Barbastru se stal „strýčkem“ mnoha dětí.

„Vyprávěj nám příběh,“ prosily ho často, když se kolem něho seběhly. Zefyrin jim barvitě líčil biblické příběhy, zpíval náboženské písně. Učil je, jak být dobrým člověkem.

Občanská válka

V létě 1936 vypukla ve Španělsku občanská válka. Společnost se rozdělila na dvě poměrně nesourodé skupiny: převážně

levicoví republikáni (zejména socialisté, komunisté a stoupenci marxismu podporovaní tzv. interbrigadisty – dobrovolníky ze Sovětského svazu a dalších zemí, anarchisté, baskičtí a katalánští nacionalisté) a pravice (španělští nacionalisté, křesťanští demokraté, rojalisté a další), kteří byli později nazýváni frankisté podle generála Francisca Franca, jenž se v průběhu války vyprofiloval v hlavního vůdce tohoto uskupení.

(Pozn. redakce: Španělská občanská válka patřila k nejkrvavějším a nejnepřehlednějším konfliktům 20. století. Skončila vítězstvím frankistů v roce 1939. Stála velké množství civilních obětí – jejich počet se nedá přesně zjistit, odhady mluví o půl milionu až dvou milionech zabitých, popravených, zemřelých v důsledku hladu. Mezi popravenými bylo také mnoho kněží, řeholníků a dalších aktivních kato-

líků – viz článek *Víme, že nás zabijete, protože jsme katolíci a řeholníci* na str. 28).

Mezi dvěma ohni

Část území drželi republikáni, část zabrali frankisté. Dosud poklidné město Barbastru ve východní části provincie Huesca v Aragonsku se náhle ocitlo nedaleko jedné z mnoha frontových linií, život obyvatel se změnil v trvalý strach o holý život. Jako mezi dvěma ohni.

Večer 18. července 1936 do města vtrhly stovky milicionářů, příznivců republikánů a různých levicových stran. Ustanovili revoluční výbor. Zatýkáni nepohodlných lidí začalo téměř okamžitě. Jednou z prvních obětí se stal katolický kněz José Martínez.

Diecézní biskup byl zděšen, okamžitě vyslal svého generálního vikáře, aby požádal městskou správu o jeho propuštění.

Romové měli svou vlastní specifickou formu zbožnosti – křest, pohřeb, slib Matce Boží. O ostatní svátosti zájem neměli...

Foto: Wikimedia Commons, donald judge (CC BY 2.0)

Foto: Flickr, Vilanova i la Geltrú (CC BY 2.0)

Foto: Pavel Langer, Člověk a Víra ©

... u Zefyrina se ale začala projevovat hluboká zbožnost. Denně chodil na mši svatou.

Marně. Cestou zpátky z jednání byl i vikář zatčen a skončil ve vězení.

Každým dnem bylo ve věznicích v Barbastru více kněží, přivázeli je ze všech koutů barbastrské diecéze. V některých městech začalo i masové vraždění duchovních.

Šílenství

Milicionáři vtrhli do kostelů a začali pálit vše, co našli – kříže, sochy, obrazy, liturgické předměty. Kostely byly vydrancovány a zneuctěny, mnoho z nich vypálili.

V ničení křížů a sakrálních předmětů se hlouběji odhalila nenávist a příčina

pronásledování – nenávist k Církvi. Fakt, že někdo zničí obraz Panny Marie, se totiž nedá omluvit „vojenskými či strategickými důvody“.

Třídní nepřítel

Stalo se to 25. července 1936. V ulicích vládl zmatek a beznaděj. Milicionáři si brzy uvědomili, že nemají plnou kontrolu nad situací, a snažili se vynutit si ji silou.

Zefyrin šel městem a spatřil, jak na protější straně ulice zatýkají kněze. Nezaváhal.

„Nechte ho být! Ten muž nic neudělal!“ volal na milicionáře.

„Starej se o sebe, staříku,“ dloubl do něho milicionář pažbou. Pak si všiml růžence, který držel Zefyrin v ruce. Mít u sebe růženec bylo v té době považováno

za důkaz „kontrarevoluční činnosti“. Nic dalšího už nebylo třeba. Zefyrina okamžitě zatkli a uvěznil.

Patnáct dní ve vězení

Dny ve vězení utíkaly nečekaně rychle. Pořád přivázeli nové a nové vězně, především kněze, řeholníky a ty, kteří často chodili do kostela. Občas proběhla zpráva o těch, co zmizeli...

Zefyrin však byl klidný, pohroužený do modlitby. Neteř mu nosila jídlo. Když ho navštívila naposledy, s úsměvem jí řekl: „Všechno je v Božích rukou.“

Nečekaný hrdina: revolucionář Eugenio

Jeden z revolucionářů, který přijel z Barcelony, byl mimořádně lačný po krvi. Ještě s partou kumpánů vpadl do vězení.

„Tady jsou, pojďte chlapi, vypálíme to hnízdo i s těma hnidama. Beztak jsou mezi nima jen samí kněžouři a jejich přísluhovači!“

Chtěl podpálit vězení i s vězni uvnitř. Ne každý byl ale ochotný k takovému bezmyšlenkovitému násilí. Eugenio Sopena, anarchista a tajemník místního revolučního výboru, se nečekaně svým spolurevolucionářům postavil na odpor.

„To by stačilo!“ prohlásil důrazně.

Ale Barceloňan se nenechal zastavit a hrdě křičel: „Uděláme s nimi krátký proces. V Katalánsku jsme už všechny zabili! Teď jsou na radě tihle!“

„Tak pozor! Tady nejsi v Katalánsku, tady se nezabíjí bez soudu!“ křičel už i Eugenio, zatímco vyskočil na stůl. Teprve, když několikrát vystřelil do vzduchu, pochopil Barceloňan, že narazil, a vycouval zpět na ulici.

Poslední varování

Ještě ten večer Eugenio procházel neklidně ulicemi. Myslel na dnešní výstup a v mysli se mu vynořoval Zefyrin. Věděl, že je ve vězení, a tušil, co se s vězni může stát. Eugenio neměl dobrý vztah k Církvi a byl mu vcelku lhostejný osud uvězněných, ale přece jen... Tohoto Roma znal už od svého mládí a vážil si ho pro jeho dobrotu. ▶

„Vyprávěj nám příběh,“ prosily ho děti často, když se kolem něho seběhly. Zefyrin jim barvitě líčil biblické příběhy, zpíval náboženské písně.

Když ho ve vězení navštívila naposledy jeho neteř, s úsměvem jí řekl: „Všechno je v Božích rukou.“

Foto: Flickr, ThiënLong (CC BY-SA 2.0)

Hned nazítrí si Zefyrina nechal předvolat a pak poslal stráž pryč. Zůstali sami. Ještě se obezřetně rozhlédl: „Zefyrine, varuju tě, buď opatrný. Nesmíš se modlit

Socha bl. Zefyrina Giméneze Mally z roku 2001 v romské svatyni v Seville (Andalusie, Španělsko)

Foto: Wikimedia Commons, CarlosVdeHaberburgo (CC BY-SA 4.0)

a nesmíš na veřejnosti ukazovat růženec. Teď s tím nemají slitování. Nejlépe, kdybys mi ho dal.“

Zefyrin se na něj podíval: „Děkuji ti, Eugenio, za tvou laskavost. Ale svůj růženec si nechám.“

„Tak se alespoň přestaň modlit před druhými! Prosim tě... Může ti to zachránit život!“

Ale Zefyrin se odmítl přizpůsobit. Modlil se dál, jak byl zvyklý.

Náhodný výběr...

Za pár dní revolucionáři rozrazili dveře cely. Měli v rukou příkaz: zastřelit 27 vězňů. Kdo to bude? Mohli si vybrat... Mezi vězni to zahučelo. V cele jich bylo 28. Jen jeden bude dnes ušetřen...

Strážný přistupoval k jednomu po druhém, díval se jim do očí a rozhodoval. Přišel k vězni Vincentovi.

„Tady ten,“ ukázal, „šlape v kostele měchy. Toho vezmem!“

Vincent polkl. Pak si muž všiml Zefyrina stojícího opodál. „Počkejte... To je přece Zefyrin, známá firma, ne? Ten, co se tu pořád vymodluje.“

„Ano,“ odpověděl Zefyrin tiše.

„Tak vezmeme jeho!“ prohlásil muž.

Sobota 9. srpna 1936

Noc byla tichá. Nákladní auto plné vězňů vyjelo z vězení ještě před úsvitem. Mezi nimi seděl i Zefyrin.

„Vezou nás ke hřbitovu. Na popravěviště,“ zašeptal kněz Mariano Frago, sedící vedle Zefyrina. Zefyrin mlčky svíral v ruce růženec. Okolo sebe slyšel šeptání dalších vězňů, kteří se také modlili, aby našli sílu čelit tomu, co přijde. Otec Mariano jim ještě stihl udělit rozehřešení.

Hřbitov

Nákladní auto dorazilo na místo. Hřbitov. Velká jáma místo hrobu už byla připravena. Nebyla to první ani poslední exekuce, která se zde měla odehrát. Za několik posledních týdnů se popravy staly běžnou součástí života.

Reflektory auta mihotavě osvětlovaly tmu a vrhaly dlouhé stíny. Vězňové vystoupili. Zvolna šli k dlouhé aleji, když jim náhle za zády práskly výstřely.

To jeden z vězňů využil malé nepozornosti strážce a rozběhl se k plotu. Překonal ho, než stihli revolucionáři zareagovat. Kulky svištěly ve tmě, ale on zmižel a zachránil si život.

Zefyrin je příkladem toho, že svatost je dosažitelná pro každého – bez ohledu na společenské postavení, vzdělání nebo původ.

*Vy všichni jste totiž
Boží děti skrze
víru v Ježíše Krista
(...) už není Žid
anebo Řek, už není
otrok anebo člověk
svobodný, už není
muž anebo žena;
všichni jste jeden
v Kristu Ježíši.
(Gal 3,26.28)*

„Viva Cristo Rey!“

Zefyrin a ostatní vězni stáli v řadě. Tváří v tvář popravčí četě zvedl Zefyrin svou ruku s růžencem, jeho hlas naposledy zvolal: „Viva Cristo Rey!“

„Ať žije Kristus Král!“ volali i ostatní. Stejně jako tisíce dalších po celém Španělsku...

Zvuk výstřelů protrhl noc. Bez soudu a bez rozsudku! Muži padli k zemi, jejich těla byla hozena do společného hrobu a ještě spálena pomocí benzínu.

O jeho smrti se příbuzní dozvěděli až večer. Jeho tělo však mohli začít hledat až po skončení války v roce 1939. Identifikace už ale nebyla možná a jeho ostatky se nepodařilo najít.

Ve společnosti svatých

Zefyrin Giménez Malla byl v roce 1997 papežem Janem Pavlem II. beatifikován. Stal se tak prvním blahorečeným Romem v dějinách Církve. Nezemřel však proto, že byl Rom, ale proto, že byl katolík. Jediným důvodem jeho smrti byla upřímná zbožnost, kterou projevoval bez toho, že by bral falešné ohledy na názory lidí. Jeho život byl sled „událostí malého formátu“, které ale mají velký význam, protože byly upřímnou odpovědí jednoduchého člověka na Boží vnuknutí. Zefyrin je příkladem toho, že svatost je dosažitelná pro každého – bez ohledu na společenské postavení, vzdělání nebo původ.

Připravila Lenka Ripperová

(podle knihy Maria Riboldiho

„Blahoslavený Róm – Zeffirino Jiméñez-Malla“, Miláno: La Voce, 1993) ■

Foto: Flickr, energeticspell (CC BY-NC 2.0)

Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí. Jan 8,32

související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Z nauky Církve¹⁾

USKUTEČNĚNÍ VYKOUPENÍ TŘEMI KRISTOVÝMI ÚŘADY

1. Úřad učitelský

Kristus je nejvyšší prorok zaslíbený Starým Zákonem a absolutní učitel lidstva.^[Sent. cert.]

2. Úřad pastýřský

Kristus je zákonodárce a soudce lidí.^[De fide]

3. Úřad kněžský

Bohočlověk Ježíš Kristus je velekněz.^[De fide]

Kristus přinesl sám sebe na kříži Bohu jako pravou a vlastní oběť.^[De fide]

Kristus nás svou smrtí na kříži vykoupil a smířil s Bohem.^[De fide]

Kristus poskytl svým utrpením a smrtí zástupné dostiučinění za hříchy lidí.^[Sent. fidei prox.]

Kristovo zástupné dostiučinění je na základě své vnitřní hodnoty nejen plnohodnotné –

adekvátní, ale i nadbytečné – pozitivní hodnota smíru je větší než negativní hodnota hříchu (protože je nejen pravý člověk, ale také pravý Bůh, má jeho oběť nekonečnou hodnotu – pozn. redakce).^[Sent. comm.]

Kristus nezemřel pouze za predestinované, ani pouze za věřící, nýbrž za všechny lidi bez výjimek.^[Sent. fidei prox.]

Kristovo dostiučinění se nevztahuje na padlé anděly.^[Sent. cert.]

Kristus zasloužil svým utrpením a smrtí odměnu od Boha (pro sebe jakožto člověka, protože je nejen pravý Bůh, ale i pravý člověk – pozn. redakce).^[De fide]

Kristus zasloužil pro sebe stav povýšení (vzkříšení, proměnění těla, nanebevstoupení), pro padlé lidstvo pak všechny nadpřirozené milosti.^[Sent. cert.]

Srov. Ott, Ludwig. „Dogmatika“, Olomouc: Maticе cyrilometodějská, 1994.

¹⁾ Dogmata jsou mimořádným projevem učitelského úřadu Církve zpravidla v oblastech, u kterých došlo v minulosti ke sporům. Vyhlášená dogmata se vzájemně doplňují, proto není možné některé z nich ignorovat. Zde uvedená dogmata nevjadřují celou nauku Církve k danému tématu, ale pouze zdůrazňují některé oblasti. Uvádíme stručné formulace, které je třeba chápat v kontextu, v jakém byla dogmata vyhlášena, a v souvislosti s dalším učením Církve.

Poznámka: **De fide** – pravda víry; **Sent. cert.** – logický závěr vyvozený z pravdy víry; **Sent. comm.** – všeobecné rozšířené mínění teologů; **Sent. fidei prox.** – pravda považovaná za zjevenou Bohem, kterou však Církev definitivním způsobem neprohlásila za pravdu víry; **Sent. pia** – zbožný názor; **Sent. probabilis** – názor považovaný teology za pravděpodobný, ale nikoliv jistý.

Víme, že nás zabijete,

Foto: 9 x TV-MIS.cz

protože jsme katolíci a řeholníci

Léta 1936–1939 byla pro Církev ve Španělsku obdobím krve a mučednictví.

Během protináboženského pronásledování zemřely násilnou smrtí tisíce lidí; podstupovali mučení, byli stříleni, a to výhradně jen proto, že byli věřící, nosili hábit, byli kněžími nebo řeholníky, kteří pastoračně působili ve farnostech, školách nebo nemocnicích, nebo proto, že byli laiky zapálenými pro víru v Ježíše Krista.

Statistiky mluví o 6835 zabitých duchovních osobách (z toho 12 biskupů, 4172 diecézních kněží, 2365 řeholníků a 283 řeholnic).

Pokud jde o katolické laiky, není možné se dobrat ani alespoň přibližného počtu zavražděných...

Věnovali se studiu a misi

Do atmosféry nenávisti a protináboženského fanatismu španělské občanské války lze zasadit i mučednictví 22 misionářů oblátů Panny Marie Neposkrvněné na předměstí Madridu, v Pozuelu: otců, bratří a scholastiků. Scholastik je řeholní bratr připravující se na kněžství – právě v Pozuelu byl španělský oblátský scholastikát, tedy místo studia a misijní přípravy. Do Pozuela přišli misionáři obláti Panny Marie Neposkrvněné v roce 1929. Jejich činnost brzy upoutala pozornost revolučních výborů, složených ze socialistů, komunistů, odborářů a radikálních odpůrců Církve. Ti se zvláště horlivostí dokazovali, že právě obláti žijí náboženský život v Pozuelu a okolí. Řeholní komunita

se však nedala zastrašit. Obláti sice zvýšili svou opatrnost, ale také se snažili zachovat klid a nezaujatost. Neodpovídali na žádné provokativní výpady a žádný z nich se ani příležitostně nevměšoval do politické činnosti. Pokračovali v duchovní a intelektuální formaci, aniž by se vzdali pastoračních činností, které tvořily náplň misionářského a kněžského vzdělávání scholastiků – scholastici mimo jiné vyučovali náboženství ve čtyřech místních farnostech.

Rabování, uvěznění

Nastal 20. červenec 1936. Mladí socialisté a komunisté vyrazili do ulic a především v Madridu zapalovali kostely a kláštery. V Pozuelu členové milicij vtrhli do kaple blízko nádraží, vynášeli z ní obrazy a jiné

„Jaká škoda, že jsem tehdy nezemřel, nikdy jsem nebyl na smrt tak připraven!“

P. Monje OMI

předměty a pálili je na náměstí. O dva dny později ve tři hodiny odpoledne napadla početná skupina milicionářů ozbrojených puškami a pistolemi samotný klášter. Ze všeho nejdřív zajali 38 řeholníků a zavřeli je do úzké místnosti, kde je drželi pod ozbrojeným dohledem. Byly to chvíle strašného napětí. Vzhledem k hrubému chování milicionářů si byli všichni jisti tím, že se blíží jejich konec. Potom ozbrojenci, přesvědčeni, že obláti ukrývají zbraně, prohledali celý dům. Jediné, co našli, byly však náboženské obrazy, sochy, kříže, růžence a posvátná roucha. Z horních pater shazovali všechno na dlažbu pod schody a pak vše pálili na dvoře před domem. Obláti se tak stali vězni ve svém vlastním domě. Všichni byli uzavřeni v jídelně se zamřížovanými okny. To bylo jejich první vězení.

Prvních sedm bez výsledku, soudu i obhajoby

O další dva dny později, 24. července ke třetí hodině ranní, došlo na první popravy. Bez výsledku, bez jakékoli obžaloby, bez soudu, bez možnosti obhajoby předvolali sedm řeholníků a oddělili je od ostatních. Byli to: Manuel Gutiérrez Martín OMI, scholastik (věk 23 let); Cecilio Vega Dominguez OMI, scholastik (23); Juan Pedro Cotillo Fernández OMI, scholastik (22); Pascual Aláez Medina OMI, scholastik (19); Francisco Polvorinos Gómez OMI, scholastik (26); Justo González Lorente OMI, scholastik (21); P. Juan Antonio Pérez Mayo OMI, kněz, profesor, který scholastiky vyučoval (nejstarší ze všech, věk 29 let). Bez jakéhokoli vysvětlení byli naloženi do aut a dopra-

Scény z dokumentu *Obláťští mučedníci*

veni na místo svého mučednictví. Jejich průměrný věk byl 23 let!

Záchrana jen na chvíli

Zbylí obláti zůstali doma a svůj čas věnovali modlitbám a přípravě na blížící se smrt. Někdo, pravděpodobně starosta Pozuela, dal do Madridu vědět o tom, co hrozí těm, kteří zůstali, a ještě téhož dne byli obláti převezeni na hlavní velitelství a následující den byli neočekávaně propuštěni. Snažili se tedy ukrýt v soukro-

mých bytech. Provinciál (představený oblátů ve Španělsku) riskoval svůj život, jen aby mohl povzbudit ostatní a nosit jim svaté přijímání. V říjnu byli však znovu zajati a odvezeni do vězení. Tam procházeli pomalým mučednictvím hladem, zimou, terorem a výhrůzkami. Některá svědectví těch, kteří přežili, mluví o tom, jak s hrdinskou trpělivostí snášeli tolik obtížnou situaci, v níž bylo již patrné blízké mučednictví. Vládla mezi nimi bratrská láska a atmosféra mlčen-

Mladí socialisté a komunisté vyrazili do ulic a zapalovali kostely a kláštery.

Hraný dokument (12 minut):

OBLÁŤŠTÍ MUČEDNÍCI

na internetové televizi

TV-MIS.cz

<http://www.tv-mis.cz/titul.php?id=785>

Beatifikační obraz španělských mučedníků z Kongregace misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné (OMI)

livé modlitby. Pro většinu z nich nadešel konec dlouhého výstupu na Kalvárii v listopadu.

Dva – a pak dalších třináct

Nejdříve byli 7. listopadu zastřeleni P. José Vega Riaño OMI, kněz a formátor scholastiků (32 let), a bratr scholastik Serviliano Riaño Herrero OMI (30). Tomu se poté, co byl vyvolán z cely, podařilo přiblížit k cele P. Mariana Martína a požádat ho skrze kukátko ve dveřích o svátostné rozhřešení.

Po dvaceti dnech přišlo na řadu dalších třináct. Postup byl tentýž: žádné udání viny, žádný rozsudek, žádná obhajoba ani vysvětlení, jen vyhlášení jejich jmen v tlapačích:

P. Francisco Esteban Lacal OMI, provinční představený (48 let); P. Vicente Blanco Guadilla OMI, místní oblátský představený v Pozuelu (54); P. Gregorio Escobar García OMI, novokněz (24); Juan José Caballero Rodríguez OMI, scholastik (24); Publio Rodríguez Moslars OMI, scholastik (24); Justo Gil

Ze svědectví muže, který byl katy donucen sloužit při popravách jako hrobník:

„Jsem si jist, že 28. listopadu 1936 jeden z kněží nebo řeholníků požádal milicionáře o to, aby mohl naposledy promluvit ke svým spolubratřím a dát jim rozhřešení. Bylo mu to dovoleno. Postupně přistupoval ke každému z nich a znamením kříže jim žehnal. Když skončil, pronesl nahlas tato slova: ‚Víme, že nás zabijete, protože jsme katolíci a řeholníci. A opravdu jimi jsme. Přesto vám já spolu se svými spolubratry ze srdce odpouštíme. Ať žije Kristus Král!‘“

(Později byl podle hrobníkova popisu v tomto odvážném knězi poznán provinciál oblátů P. Francisco Esteban Lacal OMI.)

Nejmladším z nich bylo osmnáct.

Pardo OMI, scholastik, jáhen (26); Angel Francisco Bocos Hernández OMI, bratr (53); Marcelino Sánchez Fernández OMI, bratr (26); José Guerra Andrés OMI, scholastik (22); Daniel Gómez Lucas OMI, scholastik (20); Justo Fernández González OMI, scholastik (18); Clemente Rodríguez Tejerina OMI, scholastik (18); Eleuterio Prado Villarroel OMI, bratr (21).

Ví se, že 28. listopadu 1936 byli vyvedeni z vězení, odvezeni do Paracuellos de Jarama a tam zastřeleni. Jeden z oblátských scholastiků, který spolu s otcem Delfinem Monjeou OMI, k němuž byl přivázan, a s jedním dalším spolubratrem jel na jiném nákladním autě než většina ostatních, řekl svým spolubratřím: „Otče, udělte mi generální rozhřešení a ty – obrátil se na svého společníka – řekni úkon kajcnosti, protože se blíží náš konec.“ Jim byl záhadným způsobem život ušetřen. Otec Monje vzpomínal po 18 letech

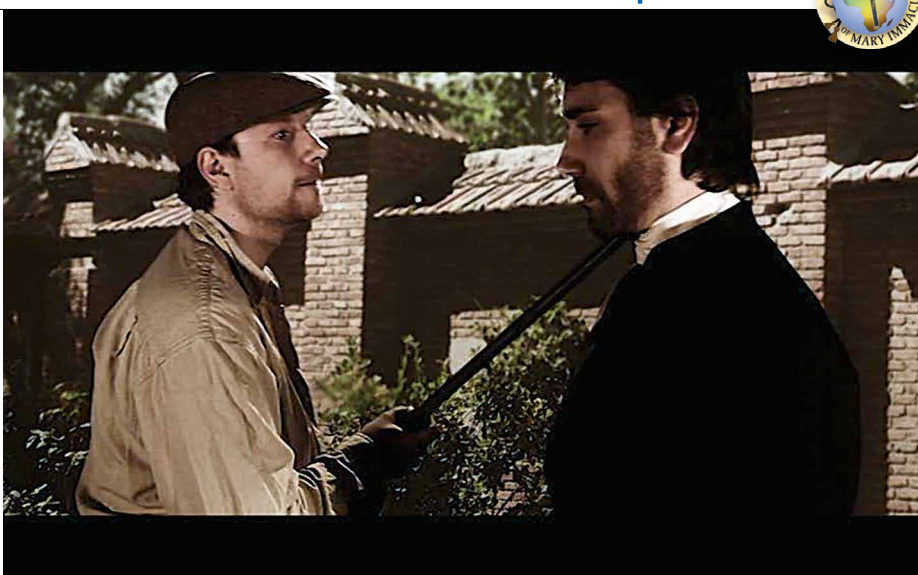
na ten den se slovy: „Jaká škoda, že jsem tehdy nezemřel, nikdy jsem nebyl na smrt tak připraven!“

Ne prohra, ale vítězství!

Když tito řeholníci umírali, recitovali vyznání víry a odpouštěli svým vrahům a – i když byli během krutého vězení vystaveni psychickému nátlaku – nikdo z nich víru nezapřel ani nelitoval toho, že se stal řeholníkem.

Při slavnostní bohoslužbě konané v Madridu 17. prosince 2011 bylo těchto 22 oblátských mučedníků prohlášeno za blahoslavené. Spolu s nimi byl blahorečen i Cándido Castán – otec rodiny. Byl vězněn společně s oblátou v jejich domě a 24. července 1936 byl s první skupinou mladých oblátů popraven. Třicátá léta 20. století, desetiletí, kdy se mnozí snažili zcela vyhladit katolickou církev ve Španělsku, tak dala Církvi již 992 svatých a blahoslavených!

Už během prvních krvavých pronásledování ve starověku udělala Církev zkušenost, že krev mučedníků je semenem nových křesťanů. Církevní spisovatel Tertulián to kolem roku 200 po Kristu vyjádřil slovy: *Plures efficimur, quotiens metimur a vobis: semen est sanguis Christianorum* (Čím více nás kosíte, tím více je nás. Krev mučedníků je semenem křesťanů.) Zajímá

Scéna z dokumentu *Oblátsí mučedníci*

Foto: TV-MIS.cz

„Čím více nás kosíte, tím více je nás.
Krev mučedníků je semenem křesťanů.“
Tertulián (kolem roku 200)

mavé je, že právě Pozuelo se stalo místem, kde se několik děvčat ve věku kolem dvaceti let rozhodlo založit ženskou větev kongregace misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné. Stalo se to v roce 1997 – šest desetiletí po mučednické smrti oblátů z Pozuela. V roce 2001 složily první sliby – podobné těm, které skládají misio-

náři oblát. Dnes má kongregace misionářek oblátek již téměř tolik členů (celkem 21 dívek a mladých žen z osmi zemí), kolik bylo v Pozuelu zavražděno oblátů. Je to jen náhoda?

P. Vlastimil Kadlec OMI
(aktualizováno redakcí) ■

Z dopisu novokněze P. Gregoria Escobara OMI (popraven 28. listopadu 1936 ve věku 24 let), který napsal své rodině ještě před zatčením:

„Vždycky jsem byl hluboce zasažen vyprávěními o mučednících, kteří byli v Církvi vždy přítomni. Zatímco o nich čtu, naplňuje mě skrytá touha po jejich následování. Toto by bylo to nejlepší kněžství, o které by měli usilovat všichni křesťané: nabídnout Bohu vlastní tělo i krev jako oběť za víru. Jaké by to bylo štěstí zemřít pro Krista.“

Muzikál při vigílii – v předvečer beatifikace oblátských mučedníků

Foto: Sebastian Veits, archiv OMI (Wenbergl)

Foto: 10x TV-MIS.cz

Poznej své charisma!

Tentokrát charismata životního stylu

Chceš se setkávat s lidmi z jiných kultur, abys s nimi mohl mluvit o Bohu? Přáteliš se s lidmi pocházejícími z jiného kulturního prostředí? Toužíš hlásat evangelium v cizích zemích? Oslovuje tě Kristova chudoba, chceš ho v tom následovat? Toužíš pobývat mezi chudými lidmi, protože se mezi nimi cítíš dobře? Jsi rád, když máš málo věcí a dává ti to pocit svobody? Lidé s charismatem misie nebo s charismatem dobrovolné chudoby odpovídají na podobné otázky: „Ano!“

Toužíš se setkávat s lidmi z jiných kultur, abys s nimi mohl rozmlouvat o Bohu?

Nadšení je jedna věc, rozlišování druhá...

Rozlišování charismat – určení, zda dané charisma mám, nebo ne – je dlouhý proces, který zahrnuje i ověřování v praxi a zpětnou vazbu od druhých lidí i konzultace s knězem.

Rozvinout Bohem dané možnosti naplno

Co je to charisma? **Dar ke službě druhým lidem, Boží milost. Když člověk slouží daným charismatem, vnímá velkou Boží pomoc, radost a je v této službě obzvláště efektivní.**

Oslovuje tě Kristova chudoba?

Foto: Unsplash, Sander Sammy (CCO)

Série, kterou otiskujeme již tři roky

V časopise *Milujte se!* č. 62 jsme vysvětlili, co je to charisma, a začali jsme uvádět sérii článků o charismatech, která pokračovala v dalších číslech (dostupné v archivu *Milujte se!*): například v č. 63 charisma milosrdenství, v č. 67 charisma evangelizace a vyučování, v č. 68 charisma

organizace apod. V čísle 70 jsme se věnovali vnitřní modlitbě (modlitbě vlastními slovy) – pravidelná modlitba napomáhá správnému používání charismat.

Charismata, která dávají svobodu k netypické službě

V tomto čísle se budeme věnovat charismatům životního stylu – charismatu

Toužíš pobývat mezi chudými lidmi, protože se mezi nimi dobře cítíš?

misie a charismatu dobrovolné chudoby. Tato charismata uschopňují k výraznému životnímu stylu, který dává svobodu pro netytickou službu. Jsou to charismata prorocká – lidé s těmito charismaty jsou pro svět znamením, že existuje Bůh, pro

něhož stojí za to dobrovolně žít v chudobě nebo mezi lidmi z jiných kultur.

Charismata životního stylu se pojí s dalšími charismaty, proto doporučujeme přečíst si články o charismatech v předcházejících číslech *Milujte se!* – jejich přehled najdete v pravém sloupci na této a následujících stranách.

Poznej, rozliš, uvolni potenciál

Poznej a rozliš své charisma, abys uvolnil celý potenciál, který ti daroval milující Otec!

Připravila Agata Cahová ■

Jsi rád, když máš málo věcí, a dává ti to pocit svobody?

Zařadíš pětku?

Představ si člověka, který by měl výkonné nové auto, ale vždy by jezdil jen na jedničku. Sice na velmi vysoké otáčky – pěkně to túroval –, ale stále jen na první rychlostní stupeň. Jednoho takového jsem znal – vyšší rychlost zařadit ani nezkoušel. Jezdil jen po nejbližším okolí a brzy auto zavařil.

Je to skutečný příběh ze života, ale je to také podobenství: podobá se člověku, kterému Bůh dal různé dary, aby je používal nejen pro sebe, ale i pro druhé (tj. potřebná charisma, a také povolání k něčemu...), ale on je vůbec nevyužije – „nezařadí“.

A tak se neboj „zařadit pětku“. Nebo dokonce i šestku, pokud tě i takovou možností Bůh obdaroval.

P. Marek Dunda ■

Foto: Freepik

Lidé s charismatem misie nebo s charismatem dobrovolné chudoby odpovídají na podobné otázky: „Ano!“

CHARISMATA

přehled celé série článků

POZNEJ SVÉ CHARISMA

Jak se pozná charisma?
(v *Milujte se!* č. 62, str. 40nn.)

PASTORAČNÍ CHARISMATA

Charisma **povzbuzování**
(v *Milujte se!* č. 62, str. 44n.)

Foto: Unsplash, Bevakoo.com Official (CCO)

Charisma „těch ve druhé linii“:
charisma **pomoci**
(v *Milujte se!* č. 62, str. 46n.)

Foto: Viki Kobza

Charisma **pohostinnosti**
(v *Milujte se!* č. 62, str. 48n.)

Foto: Pexels, cottonbro (CCO)

Charisma misie

Foto: Unsplash, Mpumelelo Macu (CCO)

Charisma misie uschopňuje křesťana, aby byl „potrubím Boží dobroty“ pro druhé skrze účinnou a radostnou službu svými charismaty v cizí kultuře.

Poslání k těm, kteří nejsou z jeho kultury

Poslání křesťana k tomu, aby evangelizoval, sdílel Ježíše, sdílel víru, uskutečňoval díla milosrdenství tam, odkud nepochází – to je charisma misie, které měl například svatý Pavel. Píše o tom v Bibli, v listu Galaťanům: „... mně je svěřeno, abych hlásal evangelium mezi pohaný, jako zase Petrovi mezi židy. Vždyť ten, který pomáhal Petrovi v apoštolátě mezi židy, pomáhal i mně mezi pohaný.“ (Gal 2,7–8) Apoštol

„Jsem tam jako doma!“ – to je charisma misie.

Charakteristickou vlastností, podle které poznáš, že máš charisma misie, je to, že lehce navazuješ kontakty s lidmi z jiných kultur, snadno se setkáváš, komunikuješ.

Pavel říká, že Petr je poslán k těm, kteří patří k izraelskému národu, a on, Pavel, je poslán k těm, kteří pocházejí „z národů“, to znamená k pohanům – ke všem těm, kteří nepocházejí z Izraele. To je charisma misie. Uschopňuje člověka k tomu, aby se stal nástrojem Boží lásky, Boží pravdy v cizí kultuře a hlásal tam efektivně, s odvahou a s radostí.

Snadno se pohybují v cizí kultuře

Jiný jazyk, jiná kultura je určitý problém. Pro mnoho lidí je těžké naučit se cizí řeč, ale když se jí naučí a několik let bydlí

v cizině, velice se v tamním jazyce zdomáknou. Ale kulturní rozdíly často přetrvávají – stejně se nikdy necítí úplně jako doma, nedokáží se vcítit do atmosféry daného státu, neznají místní vtipy a stýská se jim po tom, co opustili, po tom, co znají z dětství, ze svého rodného domu. Jinak je tomu s lidmi, kteří mají charisma misie. Nejenom, že se rádi učí cizí jazyky – a nemusí být hned mistry v těchto jazycích –, ale jsou jimi nadšeni a mají chuť se učit. Navíc mají velkou touhu poznávat cizí kultury a časem se jim ta druhá kultura, kterou poznávají, stává bližší než ta původní.

Toto charisma vyžaduje dobré rozlišování.

Františkánský kněz fr. Wit Chlondowski uvádí příklad: „Vzpomínám si na jednoho z našich bratří misionářů. Po několika desítkách let na misiích se musel ze zdravotních důvodů vrátit. Po mnoha konzultacích, zákrocích a operacích byly závěry lékařů jednoznačné: nesmí se vracet, je to příliš velké riziko, není tam zdravotní péče, nejsou tam lékaři, má vážná onemocnění. Vydržel možná pár měsíců. Pak řekl:

„Vracím se, já už nejsem odtud, já už nerozumím tady těm lidem, já chci být tam, já už jsem odtamtud, já už jsem doma tam.“
To je charisma misie.

Lidé z jiných kultur je přijímají

Charakteristickou vlastností, podle které poznáš, že máš toto charisma, je skutečnost, že lehce navazuješ kontakty s lidmi z jiných kultur. Snadno se setkáváš, komunikuješ, rád s těmi lidmi trávíš čas. Jedním z typických rysů je ovšem také to, že lidé s charismatem misie jsou v jiných kulturách dobře přijímáni. Otec Wit uvádí další příklady: „Vzpomínám si na jednoho z našich bratří, který mi vyprávěl, že po několika letech, kdy pobýval, sloužil ▶

Foto: Unsplash, Tatiana Syrikova (CC0)

Charismata je třeba rozlišovat v souladu se svým životním stavem, jako je například manželství, rodičovství.

PASTORAČNÍ CHARISMATA

Charisma **milosrdenství**
(v *Milujte se!* č. 63, str. 45nn.)

Foto: Flickr, AlaceCatho (CC BY-NC-ND 2.0)

Charisma **malých společenství**
(v *Milujte se!* č. 63, str. 48nn.)

Foto: Krzysztof Dedeek

CHARISMA POROZUMĚNÍ

Charisma **moudrosti**
(v *Milujte se!* č. 63, str. 52n.)

Foto: Flickr, Wade Tregaskis (CC BY-NC 2.0)

KREATIVNÍ CHARISMATA

Charisma **zručnosti**
(v *Milujte se!* č. 64, str. 58)

Foto: Freepik, wayhomestudio

a evangelizoval v dané kultuře, mu místní začali svěřovat určitá tajemství – svá tabu, která mají a která nikdy nesdělují nikomu mimo jejich kmen. Jemu je sdělili, zatím ne všechna, ale první část. (...) Vzpomínám

Jedna věc je rozlišit charisma a druhá, jak ho správně realizovat!

si, jak se další misionář sdílel s tím, že mu místní domorodci řekli: „Ti gringové, bílí cizinci, kteří sem přijíždějí, si to tu prohlédnou, dobře za to zaplatí a jsme rádi, že nám zaplatí. Ty, otče, jsi náš. Ty už nejsi gringo.“ To je přístup, který je typickým rysem charismatu misie: hluboká láska ke kultuře, k lidem, ke kterým jsem byl poslán.“

Důkladné rozlišování charismatu

Toto charisma ale vyžaduje dobré rozlišování. S cestováním do zahraničí souvisí určitá rizika, a proto je třeba zvážit

mnoho dalších okolností: například motivaci k vycestování, zdravotní stav, zkušenosti druhých lidí, politickou stabilitu v dané zemi, okolnosti, vyjádření autority atd. Více na toto téma si můžete přečíst v *Milujte se!* č. 51 (také v archivu na internetu) v článku *Jak hledat a nacházet Boží vůli?*.

Nespoléhat jen na jeden impuls...

Nebylo by moudré stavět rozhodnutí pouze na jednom impulsu – je třeba ověřit dalšími faktory, zda ho potvrzují.

„Já tě potřebuji!“

Prožili spolu jako manželé čtvrt století. On se o ni staral, ona se starala o dům a o děti. Děti dospěly, odešly a doma zůstali sami. Jenže najednou žena začala chřadnout. Ztrácela úsměv, nemohla jíst ani vstát z postele. Muž ji odvezl do nemocnice, ale ani nejlepší lékaři neodhalili příčinu jejího špatného stavu.

Nakonec jeden doktor manželovi řekl: „Vaše žena už nechce žít.“

Muž si sedl vedle ní, vzal ji za ruku a pronesl: „Ty neumřeš.“

„Proč?“ zašeptala slabě.

„Protože tě potřebuju!“ odpověděl.

„A proč jsi mi to neřekl dřív?“ odpověděla ona – a po dlouhé době se usmála.

Od té chvíle se jí začalo dařit lépe. Lékaři si mysleli, že je to díky nim, že některý z léků konečně zabral, ale její uzdravení mělo jediný důvod: potřebovala slyšet, že je tu pro někoho důležitá – nenahraditelná.

...

Nevím, zda se najde někdo z tvých blízkých, kdo by tě vzal za ruku a řekl ti: „Potřebuji tě.“ Ale Bůh ti to říká. Opakovaně... A jak to říká? Různě. Také dary, kterými tě vybavil...!

Připravil P. Pavel Zahradníček (inspirováno knihou Bruna Ferrera „Příběhy pro potěchu duše“, Praha: Portál, 2012 – knihu můžete objednat na <https://obchod.portal.cz>) ■

Jak to říká? – Dary, kterými tě vybavil...

Foto: Flickr, Catholic Church (England and Wales) (CC BY-NC-ND 2.0)

Také v Česku můžeš nalézt lidi z cizích kultur. Třeba hned v sousední čtvrti...

Německý kněz P. Hans Buob, zakladatel evangelizačního centra, upozorňuje ve své knize *Dar rozlišování duchů* na to, že rozlišování je delší proces. Uvádí příklad: když někdo čte Bibli a dotkne se ho slovo o tom, že Abrahám má odejít se své země, nelze odejít hned, ale je třeba si všimnout dalších faktorů, které by tento vnitřní impulz potvrzovaly. „Na takové slovo nemohu hned odejít. Musím dál naslouchat, protože by vždycky mělo existovat víc kritérií. A tu náhle zaslechne, že se něco buduje, že je třeba lidí, a právě v oboru, pro který se hodím a ve kterém bych rád také něčím přispěl. To je druhé kritérium – a Bůh vede hlavně skrze podružné příčiny: skrze vnější okolnosti, skrze lidi, zvnějšku. (...) Za prvé tedy v sobě musím najít odezvu, protože Bůh, který ke mně promlouvá, je také ve mně. A dále se s tím musí nějakým způsobem shodovat i vnější okolnosti,“ vysvětluje kněz.

Různé způsoby realizace charismatu

Charismata je třeba rozlišovat v souladu se svým **životním stavem**, jako je například manželství, rodičovství a vůbec rodinná situace. U laiků žijících v manželství je třeba vzít v úvahu také to, že časté zahraniční výjezdy mohou být třeba pro děti psychicky náročné. Také se může stát, že misijní charisma má pouze jeden z manželů, a druhý z manželů vůbec ne. V takovém případě je možné uvažovat o tom, jak toto charisma realizovat jinak, například organizovat pomoc misionářům, vytvářet díla pomoci misím apod.

Lidé s charismatem misie mají rádi bohatství, kolorit, pestrost. Nudí se, když jsou pouze v jedné kultuře, ve své rodné kultuře, v monokulturních podmínkách. To ale neznamená, že musí vždy vycestovat do Afriky, Jižní Ameriky nebo Asie. Také v Česku můžeš nalézt lidi z cizích kultur – v jiné čtvrti svého rodného města, ve své škole, v práci – lidi z národnostních menšin, lidi na stážích apod.

Jedna věc je rozlišit charisma a druhá, jak ho správně realizovat!

Modleme se

Modleme se za to, aby se toto charisma rozvíjelo v naší zemi. Duchu Svátý, rozněcuj hlouběji srdce lidí, které jsi obdaroval tímto charismatem a které chceš pozvat k evangelizaci v různých kulturách – k vycestování na misie, někam daleko nebo tady v naší zemi. Pane, dej jim odvahu, aby se evangelium hlásalo všude a všem. Amen.

Připravila Agata Cahová ■

Foto: Freepik

Charisma **hudby** (v *Milujte se!* č. 64, str. 59n.)

Foto: Flickr, Loreto-Gemeinschaft (CC BY-NC-ND 2.0)

Charisma **psaní** (v *Milujte se!* č. 64, str. 61)

Foto: Unsplash, Hannah Olinger (CCO)

HYMNUS K DUCHU SVATÉMU

Veni Creator Spiritus (hymnus *Přijď, Tvůrce, Duchu Svátý*) (v *Milujte se!* č. 66, str. 56)

KOMUNIKAČNÍ CHARISMATA

Charisma **evangelizace** (v *Milujte se!* č. 67, str. 39nn.)

Foto: Flickr, Loreto-Gemeinschaft (CC BY-NC-ND 2.0)

Charisma dobrovolné chudoby

Charisma dobrovolné chudoby uschopňuje křesťana k tomu, aby se stal „potrubím“ Boží milující přítomnosti a žil život plný radostné, dobrovolné jednoduchosti nebo chudoby a ztotožnil se tak s Ježíšem a chudými.

On, bohatý, stal se pro vás chudým

V jednom z listů sv. apoštola Pavla čteme: „Znáte přece milost našeho Pána Ježíše Krista: on, ačkoli bohatý, stal se pro vás chudým, abyste vy zbohatli z jeho chudoby.“ (2 Kor 8,9) To je úryvek, který se dotýká obzvláště lidí, kteří jsou obdařeni charis-

Foto: Freepik

matem dobrovolné chudoby, podobně jako se jich dotýkají všechny úryvky Slova Božího, které mluví o ponížení, o chudobě Syna člověka, který se pro nás zřekl sám sebe (srov. Flp 2,7).

Chudoba nedobrovolná a dobrovolná

Na tomto světě je bohužel velmi mnoho chudoby materiální a ještě více duchovní – chudoby, kterou si lidé nevybrali dobrovolně, spojené s velkým utrpením. V tomto článku se ale budeme věnovat chudobě, kterou si lidé zvolili sami – mají charisma dobrovolné chudoby. Chudoba nebo prostota, skromnost života je jejich rozhodnutí! Vybrali si ji jako prvek, který přirozeně vyplývá z jejich prožívání víry.

... on, ačkoli bohatý, stal se pro vás chudým, abyste vy zbohatli z jeho chudoby.
(2 Kor 8,9)

Lidé s charismatem dobrovolné chudoby poznáme podle toho, že se cítí nesví, když mají příliš mnoho. Hodně křesťanů má raději méně než více – to je zdravé, přirozené, tak působí Duch Svatý –, to ale ještě neznamená, že máš toto cha- ▶

Na světě je mnoho chudoby materiální a ještě více duchovní, kterou si lidé nevybrali dobrovolně. My se ale budeme věnovat chudobě, kterou si lidé volí dobrovolně!

Foto: Unsplash, bennett tobias (CC0)

Charisma **vyučování**
(v *Milujte se!* č. 67, str. 43n.)

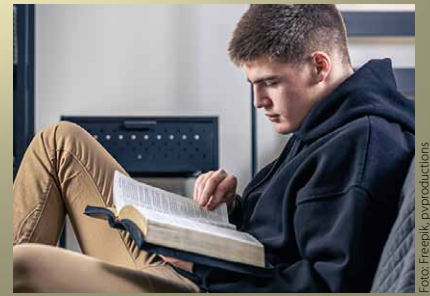

Foto: Freepik, pvrproductions

Charisma **prorocství**
(v *Milujte se!* č. 67, str. 45n.)

Foto: Flickr, Loreto-Gemeinschaft (CC BY-NC-ND 2.0)

ORGANIZAČNÍ CHARISMATA

Charisma **vůdcovství**
(v *Milujte se!* č. 68, str. 41nn.)

Foto: Unsplash, William Carlsson (CC0)

Charisma **organizace**
(v *Milujte se!* č. 68, str. 44nn.)

Foto: Freepik, Racool_Studio

risma, které je docela vzácné. Lidé s charismatem chudoby tento aspekt víry obzvlášť silně prožívají. Touží po takové svobodě, kterou dává nedostatek věcí, nedostatek přebytku, nedostatek, který je místem setkání s Bohem. Touží žít velmi jednoduše, aby se lépe dostali k těm, kteří nic nemají.

Nedostatek vnímaný jako milost!

Příkladem svatého, který proslavil toto charisma, je samozřejmě svatý František (viz článek *Paní chudoba* na této straně). Nejen pro svatého Františka byl důležitý jeden aspekt – neviděl chudobu jako příležitost! Pro běžného člověka znamená nedo-

Giotto di Bondone: *Františkánské alegorie: Alegorie Chudoby* (freska, detail, ca 1330, Assisi, Itálie)

Svatba s Paní chudobou

Člověkem, který prožíval velmi intimně vztah s charismatem chudoby, byl svatý František (1182–1226). Chudobu nazýval Paní – „svou Paní“. Říkal, že si ji bere za ženu, že je to paní, kterou chce.

Jedna z krásných Giottových fresk v bazilice sv. Františka v Assisi znázorňuje svatbu Františka s Paní chudobou. Důležitým detailem, který stojí za povšimnutí, je to, že Paní chudoba má Ježíšovu tvář, má Ježíšovy vlastnosti. Přijetí tohoto charismatu, vstup do toho Františkova charismatu, to bylo vlastně následování Ježíše, zamilování si Ježíše chudého. U tohoto charismatu je důležitý určitý aspekt – nevidět chudobu jako přítěž! Pro obyčejného člověka je nedostatek problém, je to utrpení, nepohodlí. Pro lidi s tímto charismatem je však nedostatek určitou milostí.

Agata Cahová ■

Svatý František prožíval velmi intimně vztah s tímto charismatem. Chudobu nazýval „svou Paní“, o níž říkal, že si ji bere za ženu. Giottova freska v bazilice sv. Františka v Assisi znázorňuje svatbu Františka s Paní chudobou.

statek problém – je to utrpení, nepohodlí. Pro lidi s tímto charismatem však představuje nedostatek zvláštní milost.

Také svatá Klára toužila po chudobě. Přemýšlela takhle: pokud jsem chudá, pokud nic nemám, tak se o mě můj Otec, který je v nebi, postará. Pokud začnu shromažďovat různé věci, začnu se jimi zajišťovat, tak pocit bezpečí najdu ve věcech. A já chci mít pocit bezpečí pouze v mém Bohu. Takto přemýšlejí, tak prožívají svou každodenní realitu lidé s charismatem chudoby!

Touha být s chudými – i duchovně chudými...

Pro Františka bylo toto charisma neoddělitelně spojeno s chozením mezi chudé, chozením k bídě tohoto světa, a to v různých podobách. Jako čerstvě obrácený šel k malomocným, kteří byli vyloučeni ze společnosti. Později často mluví o chudých – duchovně chudých – v souvislosti s kněžími, kteří nežijí svým charismatem, nebo kteří sami žijí velmi hříšně. S pokorou jde k takovým kněžím, často se u nich zpovídá a mnohé obrací svým pokorným postojem. Ta bída, do níž jsou posláni lidé s charismatem dobrovolné chudoby, může být různorodá.

Foto: Freepik

Pokud se toto charisma nebo způsob jeho realizace špatně rozliší, může vzniknout problém. Hlavně v manželství!

Sestry Matky Terezy

Otec Wit vypráví, co jeho samotného v souvislosti s charismatem chudoby jednou oslovilo. Byla to vlastně taková drobnost:

„Zajímavým, silným příkladem tohoto charismatu v praxi jsou pro mě sestry Misionářky lásky Matky Terezy z Kalkaty. Vzpomínám si, že během jedné rekollekcí s bezdomovci, na které jsem s nimi jel, abych se *učil vidět*, mě nadchnul jeden malý detail. Jedna ze sester, představená,

měla sandál, který byl poškozený. Přezka na něm lítala sem a tam – byla z jedné strany úplně utržená. Tak jsem řekl: ‚Sestro, něco se vám tam uvolnilo.‘ A ona tak hezky odpověděla: ‚No, takové máme, takové jsme dostali, takové používáme. Ať chudoba promlouvá.‘ Velice se mě to dotklo. Ta žena přijala to, co jí někdo dal. Lepší dala druhým, sama si nechala toto. Chodila v tom, co měla, to jí stačilo – ať promlouvá chudoba. ... Bůh se postaral, dal mi toto takové skromné, to mi ▷

Důležité pravidlo pro lidi, kteří žijí v manželství – je potřeba, abys své charisma prožíval v souladu a v jednotě s manželem/manželkou.

Charisma **dávání** (v *Milujte se!* č. 68, str. 47n.)

Foto: Unsplash, Emil Kalibrabov (CC)

Charisma **služby** (v *Milujte se!* č. 68, str. 49n.)

Foto: Flickr, Rydale Country Clothing (cc by 2.0)

MODLITBA

O modlitbě vlastními slovy (vnitřní modlitba) (v *Milujte se!* č. 70, str. 58nn.)

UZDRAVUJÍCÍ CHARISMATA

Charisma **uzdravování** (v *Milujte se!* č. 71, str. 50nn.)

Foto: Wikimedia Commons, Andrey Mironov (CC BY-SA 4.0)

stačí. Mě to velmi oslovilo. Je zajímavé, že právě k těmto sestřám přicházejí chudí s obrovskou důvěrou – protože přicházejí k těm, které žijí v bídě.’

Charisma chudoby mezi laiky

Pokud se toto charisma nebo způsob jeho realizace špatně rozliší, může vzniknout

problém. Mezi zasvěcenými osobami je toto charisma mnohem častější než mezi laiky, ale i mezi nimi se samozřejmě může objevit. A tehdy může vzniknout problém. Když člověk s charismatem chudoby žije v rodině, v manželství a objevuje své charisma, tak manžel může manželce říct: „Tak pozor, k tomu jsem se nezavázal.“ Důležité pravidlo pro lidi, kteří žijí v manželství: je potřeba, abys své charisma prožíval v souladu a v jednotě s manželem/manželkou. Aby ses s ním či s ní sdílel se svými touhami a získal k tomu souhlas. Nesmí se stát, že máš charisma dobrovolné chudoby, chceš žít v takové velké jednoduchosti, ale manželce to způsobuje obrovský stres, protože se pořád bojí, jestli vyjdete s penězi do výplaty, jestli budete mít peníze na všechno potřebné. Ty rád žiješ v takové důvěře, máš pouze to, co je nutné – a v dalších členech domácnosti to může vyvolávat neklid. Tady vzniká otázka ohledně dobrého rozlišení tohoto charismatu. Mezi jinými patří do rozlišování i otázka prožívání charismatu v souladu s manželkou, manželem. Je třeba, aby služba charismatem byla v harmonii s **životním stavem** – například s manželstvím, rodičovstvím.

Je třeba, aby služba charismatem byla v harmonii s životním stavem – například s manželstvím, rodičovstvím.

Modleme se

Modleme se za to, aby bylo krásné charisma chudoby objevováno a rozvíjelo se. Duchu Svatý, rozvíjej v nás charismata. Rozvíjej ta charismata běžná, často se vyskytující, rozvíjej také ta mimořádná, která jsou vzácnější a mnohdy vyvolávají nepochopení. Ale také jsou krásným nástrojem působení Boží lásky, evangelizace – přicházení k chudým. Duchu Svatý, rozněcuj charisma chudoby v tomto světě plném materialismu, nadbytku. Dej mužům a ženám tu touhu po skromném životě plném odříkání, aby měli to, co je nutné, a o všechno aby se staral Bůh. Amen.

Připravila Agata Cahová ■

Zdroje pro celou sérii článků:

Chlondowski OFM, Wit. *Rozpoznaj swój charyzmat* nebo *Rozpoznaj své charisma*; série 25 videí na youtube.com, první díl série: youtu.be/71RxcGxPGJQ nebo https://www.youtube.com/watch?v=JgyhUvebwRY&list=PL6hgBhB7Elk_vlVn90cp28a3udQVjxJHi

Weddell, Sherry A. *Owoce uczyniostwo Życ misja Jezusa w Kościele i w świecie*. Cieszyn: Wydawnictwo Zacheusz, 2018.

Buob, Hans. *Dar rozlišování duchů*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 1996.

Foto: Flickr; Lawrence OP (CC BY-ND ND 2.0)

Spiritus Domini requiescet super eam (= Spočine na něm Duch Hospodinův)

Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí. Jan 8,32
související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Z nauky Církve

ZAČÁTEK NEBOLI STVOŘENÍ SVĚTA

Všechno, co existuje (kromě Boha), bylo celou svojí substancí Bohem přivedeno k bytí. ^[De fide]

Svět je dílem Boží moudrosti. ^[Sent. certa]

Bůh byl svou dobrotou pohnut k tomu, aby svobodně stvořil svět. ^[De fide]

Svět byl stvořen k oslavě Boží. ^[De fide]

Tři Božské Osoby (Otec, Syn a Duch Svátý) jsou jediným společným principem stvoření. ^[De fide]

Bůh nestvořil svět ani z vnějšího donucení, ani z vnitřní potřeby. ^[De fide]

Bůh byl svobodný v tom, aby stvořil tento nebo jiný svět. ^[Sent. certa]

Bůh stvořil dobrý svět. ^[De fide]

Svět má svůj časný počátek. ^[De fide]

Bůh stvořil svět sám. ^[De fide]

Žádný tvor nemůže (jako hlavní příčina) něco stvořit z ničeho. ^[Sent. comm.]

TRVÁNÍ NEBOLI UDRŽOVÁNÍ SVĚTA

Bůh udržuje stvořené v jeho existenci. ^[De fide]

Bůh spolupůsobí bezprostředně v každém úkonu jakéhokoli stvořeného tvora. ^[Sent. comm.]

Bůh chrání a řídí svou prozřetelností vše stvořené. ^[De fide]

VYKOUPENÍ

Ježíš Kristus je pravý Bůh a skutečný Boží Syn. ^[De fide]

Kristus přijal skutečné, nikoli pouze zdánlivé tělo. ^[De fide]

Kristus přijal nejen tělo, nýbrž také rozumovou duši. ^[De fide]

Kristus byl skutečně zrozen z Panny Marie, Adamovy dcery. ^[De fide]

Božská a lidská přirozenost jsou v Kristu vzájemně hypostaticky spojeny (tj. v jednotě osoby). ^[De fide]

Obě Kristovy přirozenosti zůstávají i po spojení bez proměny, bez smíšení a bez porušení svých zvláštností. ^[De fide]

Boží Syn se stal člověkem, aby vykoupil lidi. ^[De fide]

Bůh nebyl nijak nucen – zvnějšku ani zevnitř – aby vykoupil lidi. ^[Sent. certa]

Srov. Ott, Ludwig. „Dogmatika“, Olomouc: Maticе cyrilometodějská, 1994.

Charisma přímlybné modlitby (v *Milujte se!* č. 71, str. 54nn.)

Foto: Unsplash, Meredith Spencer (CCO)

CHARISMATA ŽIVOTNÍHO STYLU

Charisma misie v *Milujte se!* č. 72, str. 34nn.)

Foto: Unsplash, Bill Wegener (CCO)

Charisma dobrovolné chudoby v *Milujte se!* č. 72, str. 38nn.)

Foto: freepik

Všechny části série si můžete přečíst zdarma v on-line archivu všech dosud vydaných čísel na www.milujte.se.

V budoucnu, dá-li Bůh, připravíme ještě další části této série.

Vydavatelství, co nechce prodávat knihy...

Letos vstupuje již do druhého čtvrtstoletí své existence. Vytisklo miliony knih. Neprodalo žádnou! Knihy totiž neprodává. Jde o Tiskový apoštolát A.M.I.M.S. Jeho cílem je sice zisk – ale výhradně duchovní – pro čtenáře, třeba i pro ty, kteří si díky jeho knihám poprvé v životě přečtou nějakou křesťanskou publikaci. Nemá placené zaměstnance, ale na jeho činnosti se za čtvrt století podílely stovky dobrovolníků. Vyprávíme si o něm s jedním z koordinátorů A.M.I.M.S. otcem Pavlem Zahradníčkem.

za 150 tisíc korun takový stroj a nějaké barvy a tiskové matrice společně koupit. A když už jsme stroj měli, tak se nám zdálo škoda, aby po většinu doby stál – a začali jsme tisknout nejen dětský časopis *Květinka z Louky*, který tehdy vydávala farnost Znojmo-Louka, ale i další brožurky a knížky.

Jaké tiskoviny v A.M.I.M.S. vydáváte a za jakých podmínek?

Snažíme se vydávat především kratší čtivé knížky, které jsou srozumitelné jak věřícím, tak i nevěřícím nebo víru hledajícím čtenářům. Usilujeme o to, aby byly

Otče Pavle, jak to všechno začalo?

Už od začátku působení farního týmu (FATYMu) ve Vranově nad Dyjí a v přílehlé pohraniční oblasti jsme vydávali v několikatisícovém nákladu *Farní zpravodaj*, který jsme čtyřikrát za rok roznášeli do úplně všech domácností našich farností. Ty tisíce zpravodajů se nedaly vyrobit na obyčejné kopírce. Jednou jsme to zkusili s misijním zpravodajem pro farnost Přímětice ve Znojmě a trvalo nám to noc, den a noc nepřetržitého kopírování... Vozili jsme tedy předlohy čtyřikrát ročně na kopírování do olomouckého kněžského semináře, kde měli digitální průtiskový automat Risograph, který dokáže tisknout více jak 100 kopií za minutu. Otec Marek Dunda tehdy přišel s odvážnou myšlenkou: co kdybychom si takový stroj pořídili k nám na faru? Ze začátku to nevypadalo moc reálně – takový stroj tehdy stál skoro jako nové auto.

A pak jsme se složili s několika dalšími kněžími na Znojemsku (velmi jsem jim za tuto pomoc dodnes vděčný, bez ní bychom nezačali), abychom mohli asi

Foto: archiv MŠI

A.M.I.M.S. je zkratka z latiny: *Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei* – česky Apoštolát Panny Marie Neposkvrněné Matky naděje. Působí od roku 1999 – publikace začal tehdy vydávat pod názvem Tiskový apoštolát FATYMu. Nynější jméno dostal v roce 2004, kdy bylo založeno stejnojmenné občanské sdružení, které jeho činnost zastřešuje společně s internetovou televizí TV-MIS.cz, provozem internetových serverů a dalšími aktivitami. Od roku 2014 má A.M.I.M.S. právní formu „zapsaný spolek“ (z. s.).

Výroba i distribuce tiskovin A.M.I.M.S. se neobejde bez obětavé pomoci dobrovolníků

cenově co nejdostupnější. Neprodáváme je. Šíříme je jen za příspěvek na tisk. Malé knížečky za pětikorunu, více jak stostránkové s barevnými fotografiemi za doporučený příspěvek 30 korun. Někomu se to může zdát neuvěřitelné, ale je to jednak tím, že svou práci dáváme zcela zdarma, a pak také obrovskými náklady, v jakých knihy vydáváme. Většinu knížek už totiž dnes netiskneme na svých strojích v naší tiskárně Maxmiliánium v Lančově nebo na dalším stroji ve Vranově – to bychom už ani nestíhali –, ale soutěžíme zakázky v běžných komerčních tiskárnách, které nám vzhledem k nákladu mohou nabídnout ceny, na jaké ostatní vydavatelé nedosáhnou.

V jakém nákladu se tyto knihy tisknou?

Typický náklad knih, které tiskneme jako zakázky v komerčních tiskárnách, je kolem 50 000 výtisků, ale některé jsme tiskli ve stotisícovém nákladu. Pokud tiskneme na našich strojích, je to tak dva až pět tisíc výtisků a pak je podle potřeby opakovaně dotiskujeme. Některé jsme dotiskovali i osmkrát.

Jaké autory vydáváte?

Většinou jde o tuzemské autory – často kněze nebo laiky brněnské diecéze. Zaujaly nás jejich texty, které připravili velmi prakticky pro pastorační použití ve svém okolí, požádali jsme je o souhlas a oni nám své dílo zdarma poskytli. Stejně tak jsme požádali i některé zahraniční autory. A ve dvou případech jsme koupili autor- ská práva od renomovaných zahraničních autorů nebo vydavatelství (knihy Josepha Fadella *Cena, kterou zaplatíš* a Thomase E. Woodse *Jak katolická církev budo-*

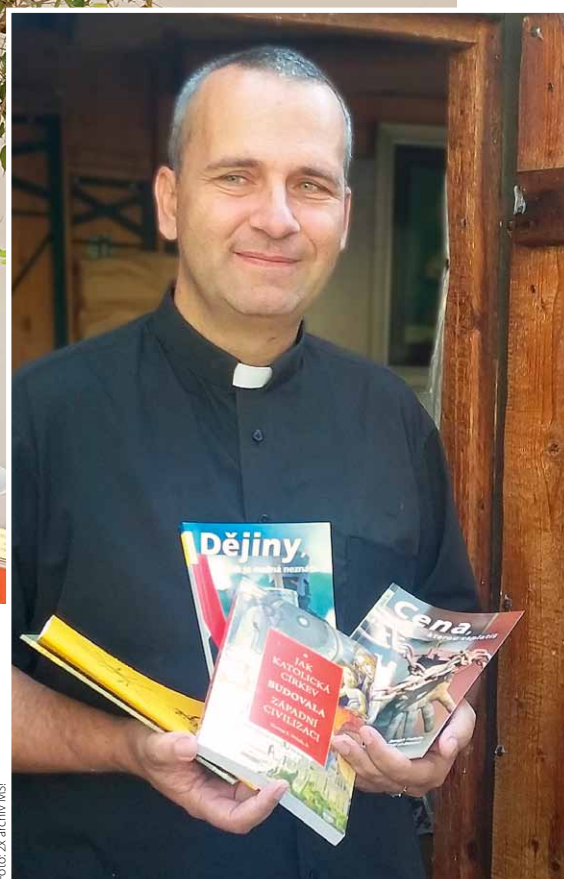
vala západní civilizaci). A některé knihy vznikly tak, že jsme viděli, jak zpracování daného tématu nějakým srozumitelným, populárním způsobem u nás chybí – a tak jsme se toho ujali. Nejdříve třeba formou série článků pro časopis *Milujte se!*, které jsme pak ještě přepracovali pro knihu.

Jak se tyto knihy využívají?

Lidé je používají nejen pro sebe, ale – tomu jsou uzpůsobeny i jejich „pořizovací náklady“ – často si jich objednají větší množství pro šíření ve svém okolí. Podobně i farnosti, různá hnutí, evangelizační iniciativy je objednávají pro své akce. Knihu *Krokodýl aneb můžeš růst* si objednává pravidelně po několika stovkách výtisků jeden z našich otců biskupů, který ji pak dává jako dárek biřmovancům...

Kde je možno knihy získat?

Je možné si je objednat jen za příspěvek na tisk a poštovné (obyčejné poštovné České pošty) na www.amims.net nebo na www.fatym.com. Zde je možné si také ve většině případů zdarma stáhnout kompletní knihu v elektronické podobě. Nám to ušetří práci s tiskem a zasláním (nejde nám o profit, ale o šíření hodnotných děl) a vy si můžete před objednáním vybrat to, co má pro vás a také pro případné šíření ve vašem okolí význam i v tištěné podobě.

P. Marek Dunda s publikacemi A.M.I.M.S.

Jaké má A.M.I.M.S. plány?

Začali jsme vydávat sérii publikací *Ti naši v nebi. Svátí a blahoslavení se vztahem k naší zemi*. Zatím vyšel první „pilotní svazek“, chceme připravovat další svazky.

Tak jako jsme před lety připravili sérii knih kázání svatého faráře arského Jana Marii Vianneye, a díky tomu se jejich znalost rozšířila (do té doby nebyly v češtině prakticky vůbec dostupné), tak jsme nyní připravili sérii tří svazků kázání jednoho z největších kazatelů starověku sv. Jana Zlatoústého. Věříme, že přispěje k objevení díla tohoto patrona kazatelů.

Chceme také dále využívat synergie (vzájemné podpory a násobení dosahu) mezi Tiskovým apoštolátem A.M.I.M.S. a časopisem *Milujte se!*. Již po několik let bývá jedno číslo tohoto časopisu takový „knížní speciál“. Jeho těžištěm je právě nějaká velmi zajímavá kniha. Čtenáři časopisu se tak ke knize často dostanou jako první, ušetří za náklady s jejím >

Chceme dále využívat synergie (vzájemné podpory a násobení dosahu) mezi Tiskovým apoštolátem A.M.I.M.S. a časopisem „Milujte se!“

samostatným zasíláním, a když víme, že více jak dvacet tisíc knih hned po vydání rozešleme odběratelům časopisu, můžeme se odvážit o to více zvednout náklad, což zase vede k tomu, že kniha je ještě levnější, a to pro všechny...

Kolik už toho A.M.I.M.S. vytiskl?

Protože pracujeme dost decentralizovaně,

nedá se to určit přesně. Ale je to něco mezi dva a půl a třemi miliony výtisků. Počet titulů je přes dvě stě.

Která z knih vydaných v A.M.I.M.S. je vaše nejoblíbenější a proč?

Nedokážu vybrat jednu nejoblíbenější. Ale rozhodně jedna z těch, ke kterým mám doslova citový vztah, je právě nyní

zvláště aktuální – je to kniha *Pouť do Říma od A do Z*. Byla asi první z našich knih, která překročila náklad 10 000 výtisků. Její vznik jsem mohl před dvaceti pěti lety doslova sledovat „krok za krokem“ – dával jsem tehdy postupně den po dni na internet zprávy, které posílala skupinka poutníků, kteří se ve Svatém roce 2000 vydali pěšky z Vranova nad Dyjí do Říma. Nyní jsme ji vydali znovu – jako speciální vydání k Svatému roku 2025. Ta kniha je pozváním – výzva: „A co navíc uděláš ve svatém roce ty?! Něco, k čemu se jinak třeba neodvážíš, něco, o čem již dlouho uvažuješ, ale stále to odkládáš...“ V duchu hesla „Svatý rok, k Bohu krok“.

Má A.M.I.M.S. smysl i v době, kdy poptávka po knihách klesá?

Ano, rozhodně má. Kniha jako preevangelizační prostředek, dárek... I e-knihu může sice někdo sdílet svým přátelům, ale když někomu knížku doporučíte a pak půjčíte nebo darujete, je to přece něco jiného. Je s tím spojený osobní kontakt.

Ale chápu, že „pokrok se zastavit nedá“, a tak dáváme téměř celou svou produkci zdarma k dispozici na internetu i v elektronické podobě (na webech www.amims.net a www.fatym.com – prostě si tam můžete vybrat, zda si chcete knihu on-line přečíst, nebo tištěnou objednat – anebo postupně obojí). Můžeme si to bez problému dovolit, protože nám nejde o zisk, ale o evangelizaci. Podle hesla FATYMu: *Omnia ad Bonum adhibere* („Všechno použít pro Dobro“).

A chcete něco říct na závěr?

Velké „Bohu díky“. Za to, co se díky němu již podařilo, za spolupracovníky a podpo-

Přeceňujeme krátkodobé, dlouhodobé podceňujeme!

Na YouTube jsem poslouchal nějaký podcast. Podnikatel, se kterým redaktor vedl rozhovor, v něm řekl: „Lidé mají většinou tendenci velmi přeceňovat, co stihnou za pár měsíců nebo za rok. Ale podceňují, co vše by bylo možné dokázat v dlouhém časovém horizontu – pokud se nevzdají, pokud u něčeho vydrží, pokud na něčem pracují opravdu dlouhodobě.“

Napadlo mě: A co teprve, když se tam doplní „pokud na něčem pracují opravdu dlouhodobě a s Boží pomocí“!

Mnoho dobrých věcí se nezdaří proto, že do nich nejdeme opravdu naplno, ale více se jich nezdaří proto, že u nich nevydržíme...

P. Pavel Zahradníček ■

„Bratři, vydržte všechno trpělivě až do té doby, kdy přijde Pán. Podívejte se na rolníka, jak čeká na drahocennou úrodu!“ (Jak 5,7)

Pouť do Říma od A do Z

Napsali poutníci, uspořádal P. Jan Peňáz

Poutavě napsaná kniha – dárek, který:

- upozorní na Svatý rok,
- v jeho průběhu může inspirovat („Svatý rok, k Bohu krok!“),
- po jeho skončení bude památkou jak na Svatý rok 2025, tak i na Velké jubileum 2000, kterým jsme vstoupili do tohoto tisíciletí.

112 stran, příspěvek na tisk 25 Kč + obyčejné poštovné (možno objednat i pomocí kuponu na str. 47), on-line jako e-kniha zdarma ke stažení na www.fatym.com.

Jedna z velmi úspěšných knih Tiskového apoštolátu A.M.I.M.S., která za čtvrt století vyšla v celkovém nákladu 55 000 výtisků.

3. vydání ke Svatému roku 2025

Digitální průtiskový automat Risograph CR 1610 pro tisk brožurek A.M.I.M.S.

rovatele, které nám vždy znovu a znovu posílal.

A díky patří také všem našim nezištným překladatelům, sazečům, korektorům, ilustrátorům, tiskařům, těm, kteří kompletují, sešívají a ořezávají brožurky, balí balíky, pracovním na poštu, které někdy v předvánočním období zůstávají zdarma přesčas, aby se všechny objednávky stihly zavčas odeslat. Také těm, kteří jezdí s knížkami po poutích, aby je tam nabídlí, těm kteří nám převážejí tuny materiálu, opravářům strojů, těm, kteří pomáhají s propagací, spolupracovníkům ve farnostech, kteří tam nabízejí naše knihy, těm, kteří nahrávají audioverze knih pro TV-MIS.cz nebo připravují jejich webové verze... Velký díky patří také těm, kteří nám předali své „know-how“ a naučili nás, jak jednat s komerčními tiskárnami při zadávání tisku publikací v obrovských nákladech, a také těm, kteří nám pomáhají tisk v těchto velkých nákladech – a také vše ostatní – zafinancovat.

Rozhovor s P. Pavlem Zahradníčkem připravila Lenka Ripperová ■

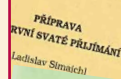
Velké „Bohu díky“!

Vysvětlivky značek:

- N** knihy i pro nevěřící
- Z** knihy, které mohou tvořit určitý základ vzdělání
- P** knihy vhodné pro plošné rozdávání
- knihy o pěším putování

Název publikace, popis a doporučený příspěvek na tisk	NOVÉ	N	P	NOVÉ	kusů
Jana Ilčíková: Nes světlo, Jano! (formát 164 x 225 mm, 96 str., 30 Kč)		N			
Jitka Krausová: Příběhy moudrosti (formát A5, 96 stran, 20 Kč)			P	N	
Jozef Luskoň: Do akce jde Titus! (A5, 128 stran, 25 Kč) Napínavý příběh nového blahoslaveného kněze, salesiána. Nejen pro mládež...		N			
P. Jiří Ochman a kol.: Se svatým Josefem (formát A5, 32 stran, 10 Kč) Praktická příručka vydaná nejen k roku sv. Josefa					
Josef Janšta: Eliška a Víta (A5, 76 stran, 15 Kč) Čtivý příběh pro děti staršího školního věku od známého autora příběhů pro děti a mládež					
Josef Janšta: O výchově (A5, 40 stran, 10 Kč) Několik užitečných poznámek a doporučení k nelehkému úkolu, jakým je výchova					
P. Jan Peňáz a poutníci: Pout' do Říma od A do Z (A5, 112 stran, 25 Kč)					
P. Jan Peňáz: Pojď na pout' (A5, 72 str., 20 Kč) Navazuje na předchozí titul					
Jana Brabcová: Pojďte s námi (A5, 42 str., 15 Kč) Pěšky na Velehrad...					
Směr Velehrad (A5, cca 88 stran, 20 Kč) Poutní zpěvník					
P. Marek Dunda a kol.: Hesla pro skvělý život (A5, 104 stran, 20 Kč) Zveršovaný katechismus v heslech (pracovní verze k YOUCAT)					
Pojď si hrát: Stvoření světa (A5, 32 stran, 8 Kč) Domalovánky, luštěnky, křížovky, spojovačky					
Pojď si hrát: Sv. Zdislava (A5, 20 stran, 4 Kč) Domalovánky, luštěnky, křížovky, spojovačky					
Sestry dominikánky: Vaříme se sestrou Flavii (A5, 76 stran, 20 Kč) Recepty řeholní sestry, která vařila v litoměřickém semináři bohoslovcům		N			
P. Josef Soukop: Velký náčelník dává Základní kurz křesťanské nauky (A5, 60 stran, 15 Kč) Velmi srozumitelně a přitom do hloubky (a ještě k tomu velmi poutavě s použitím velkého množství příkladů)			Z		
P. Martin Sedloň, OMI: Doprovázení (12 x 21 cm, 44 stran, 10 Kč) Řada myšlenek a impulsů – kniha, kterou můžete kdekoliv otevřít a hned se do ní začtete. Stručné, jasné, čtivé – výborná dárková kniha					
P. Martin Sedloň, OMI: Poutníkem naděje (12 x 21 cm, 44 stran, 10 Kč) Kniha o tom, co tak mnoho lidí potřebuje, ale přitom to postrádá: o naději. Kniha na četbu již trochu náročnější než ta předchozí		N			
P. Marek Dunda (ed.): Tak kázal Vianney (A5, 72 str., 15 Kč) Tiskový apoštolát A.M.I.M.S. postupně publikuje kázání svatého faráře arského. V této a následujících čtyřech publikacích najdete již více než polovinu z celkem osmdesáti dochovaných kázání sv. Jana Marie Vianneye.					
P. Marek Dunda (ed.): Jak kázal Vianney o svaté zvědi (A5, 68 stran, 15 Kč)					
P. Marek Dunda (ed.): I tak kázal Vianney (A5, 68 stran, 15 Kč)					
P. Marek Dunda (ed.): Promluvy sv. Jana Marie Vianneye (A5, 60 stran, 15 Kč)					
P. Marek Dunda (ed.): Z myšlenek sv. Jana Marie Vianneye (A5, 36 stran, 10 Kč)					
Matka Ustavičné Pomoci a modlitby ukrajinsky / Мату Неустанної Помочи та українські молитви (A6, 64 stran, 0 Kč)					
P. Marek Dunda (ed.): Řekli svatí a to platí I., II. a III. (A5, 80–84 stran, 3 x 20 Kč) Rozsáhlá sbírka stovek citátů svatých a blahoslavených				I. II. III.	
sv. Jan Zlatoušty: Kázání na Janovo evangelium, kázání 1–15 (A5, 84 stran, 20 Kč) Kázání, ve kterých jeden z nejvýznamnějších kazatelů starověké Církve probírá takzvaný „Prolog“, tj. prvních osmnáct veršů Janova evangelia. Editorem celé série je P. Marek Dunda.					
sv. Jan Zlatoušty: Kázání na Janovo evangelium, kázání 62–75 (A5, 84 stran, 20 Kč) Kázání na 11.–14. kapitolu Janova evangelia, tedy o událostech předcházejících Ježíšovu utrpení a o části poslední večeře					
sv. Jan Zlatoušty: Kázání na Janovo evangelium, kázání 76–88 (A5, 84 stran, 20 Kč) Kázání na 15.–21. kapitolu Janova evangelia, tedy o závěru poslední večeře, o Ježíšově utrpení, smrti a zmrtvýchvstání – a o následujících událostech		NOVÉ			
P. Ladislav Šimajchl: Stáří (A5, 48 stran, 10 Kč) Jak prožívat stáří tak, abyste se na něj mohli téměř těšit...					
Jozef Luskoň: Janko Havlík, celkem milý (A5, 92 stran, 25 Kč)		NOVÉ			

objednávkový kupon

Název publikace, popis a doporučený příspěvek na tisk	kusů
Jitka Krausová: <i>Eskulapova hůl, lampa a kříž</i> (A5, 288 stran, 40 Kč) Svatí a věřící lékaři a zdravotníci (17.–21. století)	
Jitka Krausová: <i>Manželství – cesta ke svatosti</i> (A5, 322 stran, 40 Kč) Příběhy svatých manželů 20. století – a dokonce začátku 21. století	
Nálepky s hesly (dva archy A4, 24 Kč oba archy dohromady)	
Joseph Fabelle: <i>Cena, kterou zaplatíš</i> (A5, 160 stran, 30 Kč) Muslim z Iráku napínavě vypráví o svém obrácení, křtu, útěku...	N
P. Marek Dunda, P. Pavel Zahradníček (ed.): <i>Dotyky nebe a země</i> (formát A5, 128 str., plnobarevná obálka, 30 Kč) 7 událostí a předmětů v dějinách křesťanství, které zvou k zamyšlení	N 2.VYD.
P. Pavel Zahradníček: <i>Dějiny, jak je možná neznáte</i> (A5, 128 str., plnobar. obálka, 30 Kč) 10 mýtů o křesťanství ve světle historických faktů	Z N 2.VYD.
P. J. Doubrava, P. M. Dunda: <i>Mozaika duchovní moudrosti</i> (A5, 96 str., plnobarevná obálka, 20 Kč) Výběr citátů známých osobností	Z N 2.VYD.
Jaroslav V. Polc: <i>Jan Hus v představách šesti staletí a ve skutečnosti</i> (A5, 128 str., plnobarevná obálka, 30 Kč) Kým byl Jan Hus ve skutečnosti – ve světle faktů, jeho klady i zápory...	N
Thomas E. Woods, Jr.: <i>Jak katolická církev budovala západní civilizaci</i> (A5, 208 stran + 16 stran barevných příloh, 180 Kč)	Z N
P. Marek Dunda: <i>Krokodýl aneb můžeš růst</i> (A5, 64 stran, plnobarevná obálka, 15 Kč) 36 impulsů pro růst lásky k Bohu i k bližnímu	Z
<i>Ze života pro život</i> (A5, 96 str., plnobar. obálka, 20 Kč) Výběr z nejzajímavějších svědectví, která vyšla v prvních dvaceti číslech časopisu <i>Milujte se!</i>	P
sestra Cecílie: <i>Útěk sestry Cecílie</i> (A5, 96 stran, plnobarevná obálka, 20 Kč) Napínavé, ale i humorné vyprávění řeholnice, která v 50. letech ukrývala kněze před StB a pak před ní sama utíkala	N
sv. Alfons M. Liguori: <i>Návod na dobrý život</i> (A5, 96 str., plnobar. obálka, 20 Kč) Stručně a jasně o základech duchovního života – dobrého a radostného	Z
P. Jan Kabeláč: <i>Základy křesťanské víry</i> (A6, 44 stran, 5 Kč) Stručně a srozumitelně nás toto dílko uvádí do křesťanských postojů. Jedna z nejžádanějších brožurek A.M.I.M.S. – vytištěno již přes 110 000 kusů.	Z P N 2.VYD.
P. Marek Dunda: <i>To promodlím</i> (A6, 42 stran, 5 Kč) Další z evangelizačních publikací s modlitbami – také s těmi nejzákladnějšími	P
P. Josef Havelka: <i>Rozmlouvej s Bohem</i> (A6, 48 stran, 5 Kč) Nejen modlitby, ale také stručný úvod do modlitby – publikace hlavně pro mládež	P
P. Petr Šabaka: <i>Pane Bože, co mám dělat?</i> (A5, 44 stran, 12 Kč) Aneb manuál pro člověka, který si v kostele připadá jako Alenka v říši divů	N
P. Marek Dunda a kol.: <i>Příprava na svátost smíření dnes</i> (A6, 48 stran, 25 Kč)	
Matt Fradd: <i>Ateismus – 20 otázek a odpovědí</i> (40 stran, 20 Kč)	NOVÉ
Jimmy Akin: <i>Biblické nejasnosti – 20 otázek a odpovědí</i> (40 stran, 20 Kč)	NOVÉ
Petr Piřha: <i>Slyšte slovo a zpívejte píseň</i> (224 str., 45 Kč, měkká vazba)	2.VYD. 45 Kč
Petr Piřha: <i>Slyšte slovo a zpívejte píseň</i> (208 str., 180 Kč, pevná vazba, původní vydání z roku 2012 v „dárkovém provedení“)	Z N 180 Kč

Níže můžete dopsat objednané tituly podle www.amims.net

Nezapomeňte prosím uvést své jméno, adresu s PSC, telefon a případně i e-mail:

Jméno:

Adresa:

PSC: Tel.: E-mail:

Vyplněný kupon zašlete na adresu A.M.I.M.S., Náměstí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí. Knihy vám přijdou jako obyčejná poštovní zásilka České pošty s vloženou složenkou na úhradu příspěvku na tisk a poštovné (možno uhradit i bezhotovostně). Možno objednávat i na apostolat@fatym.com.

Dotyky nebe a země

Zní naprosto neuvěřitelně, ale jsou zcela nepochybně doložené! Sborník s přibližně stovkou barevných fotografií, reprodukcí a schémat obsahuje sedm témat zpracovaných šesti různými autory: Turínské plátno (včetně nově publikovaných poznatků), Rouška z Manoppella, Zázrak zázraků v Calandě, Nositel Nobelovy ceny za fyziologii a medicínu Alexis Carrel svědkem zázraku v Lurdech, Plačící Madona v Syrakusách, Obrácení Andrého Frossarda, Eucharistický zázrak v Sokólce. (128 stran, 30 Kč)

Příští číslo „Milujte se!“:

tenké, ale s knihou

Protože přílohou příštího vydání časopisu bude jako „čtba na léto“ velmi poutavá kniha *Útěk sestry Cecílie*, bude samotné 73. číslo mít jen 8 stran a bude prakticky tvořit opět spíše jakousi „obálku“ pro zaslání této knihy.

Těm z vás, kteří máte objednáno 1 až 50 výtisků časopisu, pošleme tomu odpovídající počet knih. Těm, kteří máte objednáno více než 50, pošleme 50 knih a 50 „časopisových obálek“. Pokud máte zájem o více exemplářů, rádi vám je pošleme. Jen nám prosím už nyní během 2 až 3 týdnů dejte vědět na adresu redakce@milujte.se, o kolik výtisků knihy máte zájem. Počet může být i vyšší, než je váš obvyklý počet výtisků časopisu. Kniha opravdu opět stojí za rozšíření!

Večírky

Foto: Unsplash, krakenimages (CC0)

Přílohou minulého čísla byla jako dárek jedna velmi působivá knížka příběhů ze života, vydaná tiskovým apoštolátem A.M.I.M.S. Pokud máte časopis objednaný, také jste knihu Jany Ilčíkové „Nes světlo, Jano!“ dostali. Nebo jste se k ní možná dostali nějak jinak... Ale pro všechny je zde ještě jeden „bonusový příběh“, který v její knížce nebyl.

Venku mrzne, jen to praští, sníh se lehounce snáší na zem, která se už chvěje nedočkavostí. Brzy budou Vánoce! V sedm večer je tma, pouliční lampy mi slabě osvěcují cestu.

Nastrojené domy plné blikajících světylek, papíroví andělé vyhlížejí z oken činžáků na ty, kteří pospíchají do tepla.

Sníh mi křupe pod nohama. Mám namířeno do malé vinárny, kde se sejdeme s kolegy na vánočním večírku.

Slavnostní řeč našeho šéfa, připijeme si šampaňským, vybíráme z dlouhého stolu

dobroty a pochutnáváme si na smažených krevetkách, kuřecí roládě a pikantním salátu.

Kolegyně se baví o tom, kolik napekly vánočního cukroví, kolegové u sklenky výborného vína řeší něco pracovního.

Pár lidí tančí, jiní se baví ve skupinkách, zavoněla káva.

Natahuju ruku po krásně pocukrovaném koláčku a stejný nápad měl i můj naproti sedící kolega. Zasmějeme se, povídáme si.

Ví o mně, že jsem věřící, já o něm, že je ateista.

„Tobě to možu povědět, byl jsem na tom dost špatně, chtěl jsem skončit se životem,“ řekl mi ten prošedivělý šedesátiletý muž.

Měl pět sourozenců, rodiče žili velmi skromně, znali jenom práci a nedostatek. A z toho nedostatku svému synovi platili studia na vysoké škole.

Ten, kdo v Boha věří, vidí, že Pán jeho cesty řídí.

Z „hesel k zapamatování“ na www.fatym.com

Stálo je to mnoho odpírání, ale hrálo je vědomí: Konečně někdo bude víc než my, nebude znát jen dřinu, ale bude študovaný. Chválili se před sousedy a dělali všechno pro to, aby měl syn ty nejlepší podmínky pro studium.

Ale po dvou letech syn nechal studia a chtěl jít pracovat.

Nemohli to unést. Tak takhle si to nepředstavovali!

Musíš tu školu dodělat, tolik nás to stálo, tolik jsme obětovali, to prostě nepřipadá v úvahu.

Ale syn trval na svém.

V hádce padla tvrdá slova.

„Už nejsi můj syn,“ řekl mu v rozčilení otec a maminka si utírala do zástěry slzy.

A syn hrdě odešel.

Přespával, kde se dalo, hledal si práci, hrdost ho pomalu opouštěla a najednou mu všechno přišlo líto. Nepochopil, proč se jeho rodiče takto zachovali. ▶

Stál na mostě, díval se do řeky, ve spánkách mu pulzovalo: UŽ NEJSI MŮJ SYN, slyšel v několika ozvěnách.

Zoufalství mu napovídalo, ať skočí. Chtěl.

Neví, co ho nakonec zastavilo, prý možná ta strašně chladná voda, do které se nakonec jen namočil.

„Musel při mně Někdo stát, že se mi to tenkrát nepovedlo,“ svěřil se.

Na ubytovně se z toho všeho vypovídal, možná ho zachránil i nezdolný optimismus jeho kamaráda, který mu za jeho bláznivý nápad pořádně vynadal a držel pak nad ním ochrannou ruku.

Podářilo se mu najít práci, dva roky tvrdě pracoval.

Rodina pro něho přestala existovat.

„Byl jsem z domu už druhým rokem, když jsem krátce před Vánoci po cestě na noční šichtu uviděl svou sestru. Šla mi naproti,“ chvíli se odmlčel.

„Jožko, poď dóm,“ zaprosila.

Byl hrdý, díval se na ni tvrdě.

„Tatiček je na tom zle,“ pokračovala.

To rozhodlo.

Vrátil se domů.

Tatínek onemocněl ze smutku nad „ztrátou“ syna.

Když ho uviděl, když se konečně objali, přestal chřadnout, brzo vyzdravěl.

„Nakonec jsem si i tu školu později dodělal,“ podíval se na mě a měl co dělat, aby ovládl dojetí.

Odházela jsem z večírku mrazivou nocí domů, ale kdesi hluboko uvnitř jsem cítila něco krásně hřejivého.

Radost z usmíření, z odpuštění, radost z Toho, který „nám, nám narodil se“.

Jana Ilčíková (autorka knihy „Nes světlo, Jano!“; Vranov nad Dyjí: A.M.I.M.S., 2024 – viz upoutávka na této straně) ■

**Radost z usmíření,
z odpuštění,
radost z Toho,
který „nám, nám
narodil se“.**

Foto: Freepik, Shutterstock

Nes světlo, Jano!

Jana Ilčíková (ilustrace Johanka Ilčíková)

Již třetí vydání krátkých, poutavě podaných příběhů ze života autorky i lidí, které během let poznala. Často dochucené špetkou slováckého humoru (někdy tak velkou, že čtenáři prvního „testovacího vydání“ říkali, že místy se smáli, až se za břicho popadali, když si knihu společně nahlas četli). Kniha nejen pobaví – to určitě také –, ale ukáže, jak žít s Bohem a mít naději, kterou v těžkých situacích nikdo jiný než On sám dát nemůže. Vynikající knižní dárek skoro pro každého! Doslov ke knize napsala MUDr. Marie Svatošová, lékařka a zakladatelka hospicového hnutí v ČR. Bohatě ilustrovanou knihu (formát 164 x 225 mm, 96 stran) můžete objednat jen za příspěvek na tisk 30 Kč a obyčejné poštovné České pošty pomocí kuponu na str. 47, nebo na www.amims.net a www.fatym.com, kde je také zdarma dostupná ke stažení ve formátu PDF.

Jeskyně

Foto: Unsplash, Ashim D'Silva (CC0)

Jeden beduín byl pronásledován divokými nepřáteli. Prchal před nimi, až se dostal do míst, kde poušť přecházela do drsné krajiny plné rozeklaných skal. Stále běžel, až se mu konečně zdálo, že už neslyší klapot kopyt koní svých nepřátel, kteří ho pronásledovali. Už nemohl dál, vydal ze sebe všechno.

Když se rozhlédl kolem sebe, viděl, že se dostal do kaňonu, který mu naháněl strach. Stěny byly tvořeny žulovými masivy a černý čedič nahoře měl podobu věžiček. S úžasem si všiml, že ve srážu je vyšlapaná uzounká stezka.

Vydal se po ní a za chvíli se ocitl před vchodem do hluboké a tmavé jeskyně. Velmi opatrně postoupil na okraj a nahlédl dovnitř.

„Pojď dál, bratříčku.“

Hlas plný vlídnosti ho povzbudil. V polostínu jeskyně zahlédl beduína poustevníka, který se modlil.

„Ty tu žiješ?“ otázal se beduín.

„Jistě.“

„Jak to děláš, že můžeš přežít v téhle jeskyni tak chudý, tak daleko od všech

lidí a úplně sám?“ Poustevník se usmál. „Nejsem chudý. Vlastním velké poklady.“

„Kde?“

„Podívej se tam.“ Poustevník ukázal na malou skulinu nahoře ve stěně jeskyně a zeptal se: „Co vidíš?“

„Nic.“

„Opravdu nic nevidíš?“ zeptal se poustevník.

„Vidím jen kousíček nebe.“

„Kousek nebe – a tobě se nezdá, že je to úžasný poklad?“

Bruno Ferrero („Příběhy pro potěchu duše“, Praha: Portál, 2012; širokou paletu knih s krátkými příběhy pro zamyšlení můžete objednat na <https://obchod.portal.cz> – viz upoutávka na této straně; dostupné jsou i jako e-knihy nebo audioknihy) ■

My máme také „výhled na nebe“!

Po nástupu na vojnu v roce 1988 jsem se během prvního půlroku dostal na krátkou vycházku jen jednou – po vojenské přísaze.

Byl jsem ženista – pontonista. Když jsme byli na cvičení na Labi, na protější straně řeky byla vidět věž kostela. Sedával jsem večer na břehu, myslel na to, že pod věží je svatostánek – a v něm Pán Ježíš. Modlil jsem se a děkoval mu za tento úžasný dar. Bylo mi s ním krásně...

Vzpomněl jsem si na tento zážitek z vojny, když mi paní varhanice v kostele, kde nyní jako kněz sloužím, řekla: „Je to velký dar, že v našem městě máme možnost být každý den na mši svaté!“

otec Pavel ■

Foto: Wikimedia Commons, Gerd Eichmann (CC BY 4.0)

Věž

Knihy z Portálu

<https://obchod.portal.cz>

The screenshot shows the website interface for 'portal'. At the top, there are navigation links: NAKLADATELSTVÍ, ČASOPISY, SEMINÁŘE, and E-SHOP. Below this is a search bar and a shopping cart icon. The main content area displays a grid of book covers with their titles and prices. On the left, there is a sidebar with category filters: E-KNIHY, HRŮ A TRÉNINKY, KOMIKS, ODBORNÁ, PEDAGOGIKA, POPULÁRNĚ NAUČNÁ, PSYCHOLOGIE, and ROZHOVORY.

Titul	Autorem	Cena	Stav
Temné noci duše	Moore, Thomas	459 Kč 390 Kč	SLAŽEN
Duše sexu	Moore, Thomas	415 Kč 353 Kč	ROZEBRÁNO
Buďte světlem!	Gilbert, Guy	355 Kč 302 Kč	ROZEBRÁNO
PSYCHOLOG	Slimová		
Buď mužem!	Lary Richardi		
Dom BOSCO			

Portál byl založen v roce 1990 Salesiánskou provincií Dona Boska s cílem pomáhat při výchově dětí a mládeže. Od začátku se proto zaměřil především na publikace z oborů pedagogika, psychologie a sociální práce, a to na odborné i populární úrovni. Později přibýly knihy pro rodiče i děti, jak z oblasti beletrie, tak rozvíjející tvořivost. Nedílnou součástí knižní produkce jsou rozhovory, spirituální tituly, beletrie a non-fiction. Veškerou produkci nakladatelství Portál (včetně akčních slev) najdete na webu obchod.portal.cz.

Bůh, těžká skála

„Chovám velké sympatie k lidem, kteří v Boha nevěří. Sám jsem byl kdysi jedním z nich. Dlouho jsem od nikoho nedostal uspokojivou odpověď na své otázky a obavy. Už jsem ji ale našel...“ říká Matt Fradd, autor knihy „Ateismus – 20 otázek a odpovědí“. Celá knížečka s necelými 40 stránkami je nyní dostupná i v češtině – tištěná i ke stažení on-line zdarma. A díky našemu spolupracovníkovi Miroslavu Šimanovi se podařilo v tiskovém apoštolátu A.M.I.M.S. připravit ještě jednu podobnou knížečku „Biblické nejasnosti – 20 otázek a odpovědí“ (viz info na konci článku).

Mohl by Bůh stvořit tak těžkou skálu, že by ji ani on sám nedokázal uzvednout?

At' už je odpověď jakákoli, dokazuje to prý, že myšlenka všemohoucího Boha je vnitřně rozporná. Věřící skutečně zastávají názor, že Bůh je všemohoucí neboli všemocný. To ovšem neznamená, že Bůh může udělat cokoli, ale znamená to, že může udělat všechno, co je logicky možné.

Ne všechno je logicky možné. Například žádný umělec by nedokázal nakreslit pětistěnou krychli nebo čtyřstranný trojúhelník. O takových věcech můžeme mluvit, ale to ještě neznamená, že jsou možné. To pouze kombinujeme slova způsobem, který nedává žádný smysl. Takové objekty nemohou odpovídat ničemu ani ve sku-

tečnosti, ani v naší fantazii. Ani všemocný Bůh by je nemohl stvořit. Jsou logicky nemožné.

Otázka, zda všemohoucí bytost může vytvořit skálu příliš těžkou na to, aby ji uzvedla, je dalším takovým příkladem. Všemohoucí bytost disponuje nekoneč-

„Dlouho jsem nedostal uspokojivou odpověď na své otázky a obavy. Už jsem ji ale našel.“

Matt Fradd, bývalý ateista

nou neboli neomezenou silou, takže žádná síla nemůže být větší, ani tíha nějaké skály. Je to stejně nesmyslná otázka jako: „Může Bůh fialový toustovač gremlin skříň?“ Ptáme-li se, zda Bůh něco může, musí to být něco smysluplného.

Stejně jako všemocný Bůh nemůže překonat svou vlastní moc, nemůže ani svrchovaně dobrý neboli všedobry Bůh dělat věci, které jsou v rozporu s jeho dobrotou, jako například konat zlé skutky nebo k nim vést druhé. To je také logicky nemožné.

Neschopnost Boha dělat nemožné věci (a nesmyslné věci – pozn. redakce) v žádném případě neznamená, že by byl rozporný, a proto logicky nemohl existovat.

a zlo

byl všedobry, pak by mu zabranit chtel. Skutečnost, že zlo ve světě stále existuje, prý odporuje některé z těchto Božích vlastností a dokazuje, že Bůh je fiktivní, ignorantní, impotentní nebo zlomyslný.

Existence Boha a zla se nevyklučuje!

Jakkoli intenzivně ten problém zla sami pocítujeme, nepředstavuje silnou intelektuální či logickou překážku Boží existenci. Mackie se totiž mýlil a existence Boha se s existencí zla navzájem nevyklučuje. Podívejme se blíže na tři Boží vlastnosti, které jmenoval.

Už víme, že logicky nemožné opravdu nemůže

I když je Bůh všemohoucí, stejně nemůže dělat to, co je logicky nemožné, jak jsme si

uvedli u předchozí otázky (viz strana 52). Pokud stvořil bytosti se svobodnou vůlí, které jsou schopny se rozhodovat mezi dobrem a zlem, nemůže je poté nutit, aby si svobodně volili pouze dobro, protože vynucená volba není svobodná.

Dítě, rodiče a očkování

Jestliže je Bůh vševědoucí, pak má nekonečné poznání a ví toho mnohem více než my. To znamená, že ve skutečnosti může mít dobré důvody pro to, aby dopustil i něco jako zlo a utrpení, které se nám zdají nevysvětlitelné. My máme jen omezený nadhled a často neznáme ani věci opravdu důležité. To, co se nám zdá jako tragédie, může později přinést mnoho dobra a naopak to, co se nám zdá dobré, se může později jevit úplně jinak. Dobře to ilustruje příklad dítěte, které ▷

Foto: Flickr, Liz St. Jean Photography (CC BY-ND 2.0)

Foto: Pixabay, cocoparisienne (CC0)

Jak můžete věřit ve všemohoucího a dobrého Boha, když je ve světě tolik zla?

Problém zla je největší emocionální překážkou víry v Boha. Nezdá se nám, že by Bůh měl nechat lidi trpět. Myslíme si, že my bychom něco takového na Božím místě nedopustili.

Ateistický filozof John Mackie tvrdil, že víra v Boha je iracionální, protože kdyby Bůh existoval a byl vševědoucí, věděl by, že na světě existuje zlo; kdyby byl všemocný, mohl by mu zabránit; a kdyby

rodiče vedou k lékaři na očkování. Píchnutí jehlou ho bolí a nedokáže pochopit, proč jeho vlastní rodiče dovolují, aby mu lékař takto ubližoval. Nechápe, že očkování pomáhá předcházet mnohem většímu utrpení v podobě závažné nemoci. Není schopno vnímat větší dobro. Vše-

vědoucí Bůh však může mít i pro bolest a utrpení dobré důvody, o kterých my nic netušíme. (Navíc díky tomu, že se Bůh stal člověkem, díky Ježíši Kristu, dokonce jako křesťané začínáme tušit, jakou hodnotu může utrpení mít... – pozn. redakce.)

Dítě také nechápe, že nepříjemné očkování pomáhá předcházet mnohem většímu utrpení.

Foto: Freepik

A tak může Bůh existenci zla dopouštět kvůli své vševědouce, a nikoli jí navzdory.

Bůh je otec, ne senilní dědeček

A jak je to s Boží dobrotou? Když o ní přemýšlíme, musíme být opatrní, abychom Bohu nepodsouvali naše nedostatečné chápání toho, co to dobrota je. Varuje před tím i anglický spisovatel Clive Lewis: „Pod pojmem Boží dobrota si dnes představujeme téměř výhradně jeho láskyplnost a v tom máme možná pravdu. A láskou v tomto kontextu většina z nás myslí laskavost. (...) Co by nás skutečně uspokojilo, by byl Bůh, který by o všem, co rádi děláme, řekl: ‚Co na tom záleží, hlavně že jsou spokojeni.‘ Ve skutečnosti nechceme v nebi ani tak Otce, jako spíš dědečka – senilního dobráka, který jak se říká, ‚má rád, když se mladí lidé baví‘ a jehož plánem pro vesmír by bylo jednoduše to, aby se na konci každého dne mohlo po pravdě říci: ‚Všichni se dobře bavili.‘“

Navíc většina teistů („teista“ je ten, kdo uznává existenci Boha – od řeckého slova „theos“, tj. Bůh, opakem je „ateista“ – pozn. redakce) věří, že Bůh nás stvořil nejen proto, abychom byli dočasně šťastní v tomto životě, ale hlavně kvůli tomu, abychom s ním byli věčně šťastní v tom příštím. Jeho svrchovanou dobrotu bychom tedy neměli posuzovat ani podle našich omezených lidských měřítek dobra, ani podle toho, co se děje pouze na tomto světě.

Bůh může mít dobré důvody...

S pomocí všech těchto argumentů už není těžké uznat, že všemohoucí, vševědoucí a všedobry Stvořitel může mít dobré důvody, aby u lidí toleroval zneužívání svobodné vůle, které vede ke zlu a utrpení. Nemusíme všechny jeho důvody znát, ale tušíme, že v nich důležitou roli hraje naše svoboda, včetně schopnosti rozhodovat se pro dobro podle vlastní svobodné vůle. Vidíme, že Bůh díky své moci a vševědouce dokáže zlo využít k dobrému způsobem, který my ve své omezenosti nejsme vždy schopni pochopit.

... a víra nám napovídá ještě víc

S vírou a svatým Pavlem tak můžeme říci: „Víme, že těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému.“ (Řím 8,28)

Matt Fradd (z knihy „Ateismus – 20 otázek a odpovědí“, Vranov nad Dyjí: A.M.I.M.S., 2023) ■

Matt Fradd: Ateismus – 20 otázek a odpovědí

www.fatym.com/down/ateismus.pdf

Jimmy Akin: Biblické nejasnosti – 20 otázek a odpovědí

www.fatym.com/down/biblicke-nejasnosti.pdf

Obě knihy, které vydal A.M.I.M.S. v překladu Miroslava Šimana (a také jeho zásluhou, za což velmi děkujeme), můžete objednat v tištěné podobě. Každá má 40 stran, příspěvek na tisk je 20 Kč – viz objednávkový kupon na str. 48. Zdarma je můžete stáhnout i v PDF formátu na www.fatym.com.

Řekli o ateismu

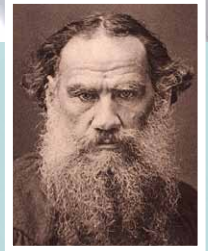

„První doušek z poháru přírodních věd vede k ateismu, na dně poháru však čeká Bůh.“

*Werner Heisenberg,
fyzik, nositel Nobelovy ceny*

„Jestliže už nevěříš v Boha, ve kterého jsi kdysi věřil, je to náznak toho, že ve tvé víře nebylo něco v pořádku. Měl by ses proto velmi snažit Boha lépe poznat.“

Lev Nikolajevič Tolstoj, filozof a spisovatel

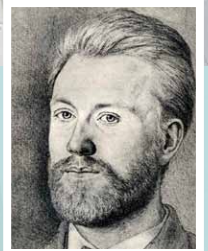

„Podstata veškeré skutečnosti je duchovní. Moderní fyzika nás nutně vede k Bohu, ne od něho. Žádný z hlasatelů ateismu nebyl přírodovědcem. Všichni byli pouze velmi průměrnými filozofy.“

Arthur Stanley Eddington, fyzik a astronom

„Kdo popírá Boha, podobá se člověku, který popírá slunce. Nic mu to neprospěje, neboť slunce svítí dále.“

August Julius Langbehn, filozof

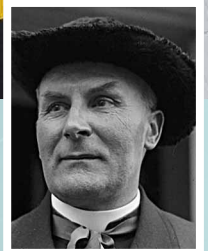

„U většiny lidí se nevíra v jednu věc zakládá na slepé víře v jinou.“

*G. Ch. Lichtenberg, fyzik,
astronom, matematik a filozof*

„Je neuvěřitelné, kolika věcem musí věřit ten, kdo chce být nevěrcem.“

Michael Faulhaber, kardinál

„Nevěřící říká: zanechal bych svých špatných rozkoší, kdybych měl víru. Ale já odpovídám: měl bys víru, kdybys zanechal špatných rozkoší.“

Blaise Pascal, matematik, fyzik a filozof

„Věřit v Boha znamená milovat. Ztrátu víry vždy předchází ztráta lásky.“

P. Dominik Josef Doubrava, OPraem

Z knihy „Mozaika duchovní moudrosti“ (Vranov nad Dyjí: A.M.I.M.S., 2020, 2. vyd. – viz objednávkový kupon na str. 48) ■

Ale my zůstáváme na hladině

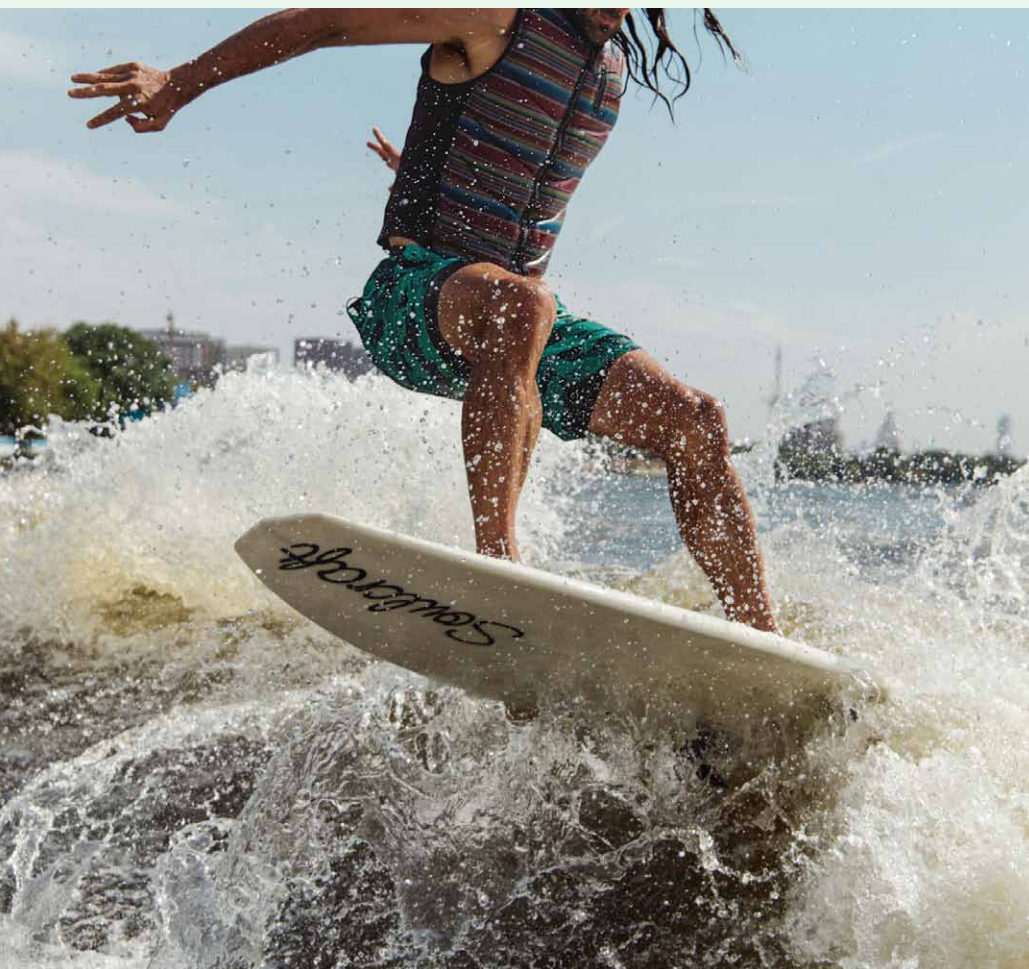

Foto: Unsplash, Klara Kulikova (CC0)

Foto: MSI, by AI (CC BY 2.0)

Mocný král si zavolal starého kněze:

„Ty tvrdíš, že člověk, který se sto let dopouštěl všeho možného zla a před smrtí poprosí Boha za odpuštění, se znovu narodí v nebi. Ale ten, kdo se dopustí jen jediného zločinu a nelituje toho, skončí v pekle. Je to spravedlivé? Copak je sto zločinů lehčích než jeden?“

Starý kněz odpověděl:

„Když vezmu do ruky takovýhle malý kamínek a položím ho na hladinu jezera, potopí se, nebo zůstane na hladině?“

„Potopí se.“

„A když vezmu sto velkých kamenů, naložím je na loď a postrčím ji na jezero, potopí se, nebo zůstanou na hladině?“

„Zůstanou na hladině.“

„Je tedy sto kamenů i s lodí lehčích než jeden kamínek?“

Král nevěděl, co na to říct. A tak mu to starý kněz vysvětlil:

„Totéž platí i pro lidi, králi. I člověk, který sice hodně hřešil, ale opírá se o Boha, nepadne do pekla. Zatímco člověk, který se jen jednou dopustí zla a nežádá o Boží milosrdenství, bude zatracen.“

Hřešil, ale opírá se nyní o Boha...

Přísaha

Kdysi dávno jeden čínský císař vyslovil slavnostní přísahu:

„Podrobím si všechny své nepřátele a zničím je.“

Po nějaké době ho překvapení poddaní uviděli, jak se prochází po zahradách se svými úhlavními nepřáteli a klidně si s nimi povídá a směje se.

„Copak jsi nepřisahal, že zničíš všechny své nepřátele?“ ptal se udiveně jeden z dvořanů.

„Vždyť jsem je také zničil,“ odpověděl císař. „Všechny jsem učinil svými přáteli.“

• • •

A přesně takto touží jednat se svými nepřáteli král celého vesmíru – Bůh!

2x Bruno Ferrero (z knihy „Další příběhy pro potěchu duše“, Praha: Portál, 2012 – více o knihách z nakladatelství Portál na str. 51) ■

Co jsou třetí řády?

Františkánští terciáři na Svaté Hoře u Příbrami

Foto: archiv SFR

Třetí řády, známé také jako „laické řády“ nebo „terciáři“, jsou v katolické církvi sdružení laiků, kteří žijí podle spirituality a pravidel určitého řeholního řádu, aniž by však složili řeholní sliby a vedli život řeholníků.

Třetí řády jsou historicky spojeny s hlavními řeholními komunitami, jako jsou františkáni, dominikáni, karmelitáni nebo benediktini, a nabízejí laikům možnost zapojit se do duchovního života těchto řádů.

Historie třetích řádů

Třetí řády vznikly ve středověku jako způsob, jak umožnit laikům účast na duchovním životě a misijní činnosti řeholních řádů, aniž by museli vstoupit do kláštera. První třetí řád byl založen svatým Františkem z Assisi ve 13. století. Je známý jako Třetí řád svatého Františka a zaměřoval se na pokání, modlitbu a službu chudým.

Třetí řády jsou historicky spojeny s hlavními řeholními komunitami, jako jsou františkáni, dominikáni, karmelitáni nebo benediktini.

Podobně i další řeholní řády vytvořily své třetí řády pro laiky, kteří toužili žít podle jejich spirituality. Dominikáni například založili Třetí řád svatého Dominika, který se zaměřuje na kázání, studium a obranu víry. Karmelitáni založili třetí řád pro laiky, kteří chtějí žít kontemplativním způsobem života, a benediktini založili obláty, kteří žijí podle pravidel svatého Benedikta, ale zůstávají ve světě.

Struktura a závazky třetích řádů

Členové třetích řádů, nazývaní terciáři, žijí běžným životem ve světě, ale usilují o prohloubení svého duchovního života prostřednictvím modlitby, duchovních cvičení a služby druhým. Třetí řády

obvykle mají své vlastní stanovy a pravidla, která jsou odvozena od pravidel hlavního řeholního řádu, ale jsou přizpůsobena pro život laiků.

Terciáři se zavazují k tomu, že budou žít podle zásad svého řádu, což zahrnuje pravidelnou modlitbu, účast na litur-

Nabízejí lidem žijícím ve světě možnost zapojit se do duchovního života těchto řádů.

gii, duchovní čtení a dobročinné aktivity. Někteří terciáři se rovněž zavazují k určitým formám postu a odříkání. Většina třetích řádů nemá povinnost skládání řeholních slibů, ale terciáři mohou přijmout určitý závazek věrnosti pravidlům řádu, který však není tak závazný jako sliby řeholníků.

Účast na poslání a duchovních dobrech

Dnes jsou třetí řády důležitým prvkem katolické církve, protože umožňují laikům žít hlubším duchovním životem a účastnit se spirituality a misijní činnosti Církve. Třetí řády také poskytují komunitu (společensví) pro své členy, což je zvláště důležité ve světě, kde mnoho lidí hledá smysl a podporu ve víře.

Mnoho lidí, kteří se připojí k třetím řádům, nachází v této cestě nový smysl a naplnění. Někteří se věnují dobročinným aktivitám, jako je péče o nemocné, staré lidi nebo chudé, jiní se zaměřují na modlitbu a duchovní vedení.

Jako most mezi „světem“ a komunitou

Třetí řády katolické církve představují most mezi řeholními komunitami a světem laiků. Nabízejí příležitost k prohloubení víry a duchovního života a umožňují laikům žít podle spirituality a pravidel určitého řádu, zatímco zůstávají ve svém běžném životě.

Milan Růžička ■

Třetí řády také poskytují komunitu – společenství pro své členy –, což je zvláště důležité ve světě, kde mnoho lidí hledá smysl a podporu ve víře.

Premonstrátský terciáři na Svaté Hoře u Příbrami

Foto: archiv Třetího řádu svatého Norberta

Pád sv. Norberta z koně (malba, detail)

Představ si, že jsi součástí hnutí, které již přes 900 let formuje duchovní život a kulturu Evropy. Hnutí, které začalo skromně, ale rostlo a sílilo. Jeho kořeny sahají do 12. století, jeho větve dosahují až do 21. století... Ano, mluvím o premonstrátech, konkrétně o III. řádu premonstrátů, do kterého vás srdečně zveme.

Svatý Norbert: raný život

Svatý Norbert z Xantenu, významná postava středověké Církve, byl zakladatelem premonstrátského řádu a známým reformátorem církevního života. Narodil se kolem roku 1080 v Xantenu v Německu do šlechtické rodiny. Mládí prožil na císařském dvoře Jindřicha V., kde vedl bezstarostný a světský život. Přestože byl světským kanovníkem, nedodržel věrně církevní pravidla.

Konverze: pád z koně

Autor jeho životopisu (tzv. Norbertova životopisu A, latinsky *Vita A*, sepsaného mezi lety 1145 a 1164) vypráví, že během jedné cesty byl Norbert zasažen bleskem a spadl z koně. Ležel na zemi a slyšel Boží hlas volající ho k pokání. Tento dramatický

Svatý Norbert a premonstráti

Klášteř premonstrátů v Praze na Strahově, kde jsou v bazilice uloženy ostatky sv. Norberta

Foto: Wikimedia Commons, Bengt Nyman (CC BY 2.0)

zážitek vedl Norberta k hluboké duchovní proměně. Opustil světský způsob života, stal se knězem a věnoval se askezi.

Založení premonstrátského řádu

V roce 1120 založil v Prémontré ve Francii řád premonstrátů, také známý jako Norbertini. Tento řád kombinoval mnišský život s aktivní pastorační službou. Norbertovi následovníci se rychle rozšířili po celé Evropě a založili mnoho významných klášterů.

Arcibiskup magdeburský

V roce 1126 byl Norbert jmenován arcibiskupem magdeburským. Zde pokračoval ve své reformní práci, snažil se obnovit disciplínu mezi duchovenstvem a podporoval chudé. Jeho oddanost a víra inspirovaly mnohé k následování.

Smrt a kanonizace

Norbert zemřel 6. června 1134 v Magdeburgu. V roce 1582 byl kanonizován (prohlášen za svatého) papežem Řehořem XIII. Jeho svátek se slaví 6. června

a jeho ostatky jsou uloženy v klášteře Strahov v Praze.

Výzva k připojení ke III. řádu premonstrátů

K „premonstrátské duchovní rodině“ patří i III. řád premonstrátů. Je otevřený všem katolíkům, kteří chtějí žít podle duchovních ideálů svatého Norberta, aniž by museli opustit své běžné povinnosti a závazky. Tento řád je známý jako ▶

Foto: archiv Třetího řádu svatého Norberta

Legenda o pavoukovi v kalichu

Jedna z nejznámějších legend o Norbertovi vypráví o pavoukovi, který spadl do kalichu s vínem během mše. Pavouci byli tehdy považováni za jedovaté, a proto bylo nebezpečné víno vypít. Norbert však věřil, že kdyby pavouka vytáhl a vyhodil, vyhodil by zároveň i krev Kristovu, která je předmětem nejvyšší úcty. Bez váhání kalich vypil – důvěřoval v Boží ochranu!

III. řád premonstrátů je otevřený všem katolíkům, kteří chtějí žít podle duchovních ideálů svatého Norberta, aniž by museli opustit své běžné povinnosti a závazky.

terciáři a nabízí cestu, jak obohatit svůj duchovní život, prohloubit svou víru a stát se součástí velké rodiny premonstrátů.

Proč se připojit ke III. řádu premonstrátů?

1. Duchovní růst: Členství v III. řádu vám poskytne příležitost k osobnímu duchovnímu růstu. Budete mít přístup k pravidelným duchovním cvičením, modlitbám a svátostem, které vás přiblíží k Bohu.
2. Komunita: Stanete se součástí širší rodiny premonstrátů, která vám nabídne podporu, přátelství a sdílení víry. Společné setkávání, poutě a aktivity posílí vaše vztahy s ostatními věřícími.
3. Služba: III. řád premonstrátů vás zapojí do různých pastoračních a charitativních aktivit. Budete mít příležitost pomáhat potřebným, podílet se

III. řád nabízí cestu, jak obohatit svůj duchovní život, prohloubit svou víru.

Foto: Flickr, Loretto-Gemeinschaft (CC BY-NC-ND 2.0)

Život svatého Norberta

byl hlavním tématem časopisu *Milujte se!* č. 36 (článek *Jak Bůh zasahuje do dějin*, str. 6n., *Prince ze severu*, str. 10n.). On-line zdarma v archivu všech dosud vydaných čísel na www.milujte.se.

na farních projektech a přinášet Boží lásku do světa kolem vás.

4. Podíl na mších svatých: Jako člen III. řádu premonstrátů budete mít podíl na všech mších svatých, které jsou slouženy za členy řádu po celém světě. To znamená, že vaše úmysly a potřeby budou neustále zahrnuty do modliteb celé premonstrátské komunity.

Jak se připojit?

Připojení ke III. řádu premonstrátů je jednoduché a otevřené všem katolíkům.

Stačí vyjádřit svůj zájem a zúčastnit se roční kandidatury, která vám umožní postupně se seznámit s duchovním životem řádu. Během této kandidatury budete mít čas zhodnotit, zda je toto cesta pro vás, a připravit se na plné členství. Po úspěšném dokončení kandidatury budete přijati jako plnoprávný člen III. řádu. Po dalším roce můžete dokonce skládat sliby. Je tedy na vás, jak obohatíte svůj duchovní život. Pište na adresu ruzicka.milan@seznam.cz

Milan Růžička ■

Stanete se součástí širší rodiny premonstrátů, která vám nabídne podporu, přátelství a sdílení víry.

Foto: archiv Třetího řádu sv. Norberta

Třetí řád svatého Norberta

Premonstrátský řád je společenstvím řeholních bratří a sester, kteří skládají slib společného života v chudobě, čistotě a poslušnosti podle Řehole sv. Augustina a vlastních Konstitucí. Do tohoto společenství patří také kněží a laici (bratři i sestry), kteří i když nejsou řeholníky, mají vnitřní náklonnost k Norbertovu založení a přidružují se k premonstrátským řeholním komunitám jako k místům křesťanského setkávání a duchovního povzbuzování. Tomuto přidružení se říká Třetí řád.

Pro život III. řádu je vhodná i dnešní doba. Členem nebo členkou III. řádu se stává věřící, který se přidružuje k některé bratrské nebo sesterské komunitě řádu a je představeným nebo představenou přijat. S řeholními bratry a sestrami se spojuje k počtě Boha a při životě v rodině, zaměstnání a ve svém prostředí uskutečňuje jemu možné a určené zásady, kterými se vyznačuje Norbertovo založení. Komunita pomáhá terciářům duchovně a podle možnosti i konkrétně v situacích, které život přináší.

Podrobnosti na www.strahovskyclaster.cz/reholni-komunita/treti-rad-svateho-norberta

Kontakt: ruzicka.milan@seznam.cz

J. J. Hering: *Sv. Norbert vymítá zlé duchy* (vymítání ďábla z dívky v Nivelles; malba)

„Střelná“ modlitba

Je to kratičká myšlenka (prosba nebo děkování), která letí jako střela ze srdce naplněného touhou po Boží blízkosti. Nemusím klekat ani mít sepjaté ruce; stačí jen na chvíli odtrhnout myšlenky od toho, co dělám (ať už je to nějaká práce, či zábava) a zamířit je k Bohu. Střelné modlitby směřují k Bohu, Panně Marii nebo svatým v nebi s úmyslem vyprosit radu, pomoc, ochranu v konkrétní chvíli (zvláště v nebezpečí hříchu) nebo jako projev radosti a vděčnosti.

„Děkuji Ti, Pane, za všechno dobré!“

„V Tebe, Pane, doufám.“

„Pane Ježíši, obětuj Ti tuto bolest.“

„Duchu Svatý, poraď!“

„Panno Maria, chraň mne!“

„Anděle můj strážný, pomáhej mi!“

„Pane, bez Tvé pomoci nic nedokážu!“

„Pane Ježíši, pomoz!“

P. Pavel Jagoš (z knihy „Na cestě k Bohu. Průvodce modlitbou“, Brno: Kartuziánské nakladatelství, 2016, 4. vyd. – viz upoutávka na této straně) ■

Na cestě k Bohu

aneb Průvodce modlitbou

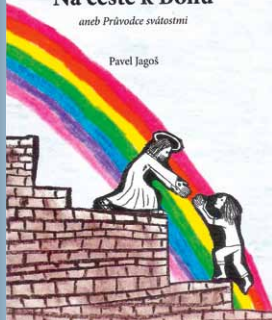

4. doplněné vydání

Na cestě k Bohu

aneb Průvodce svátostmi

Pavel Jagoš

P. Pavel Jagoš

Na cestě k Bohu aneb Průvodce modlitbou

Na cestě k Bohu aneb Průvodce svátostmi

Dvě knihy, které pomáhaly sestavit a pak „testovat“ děti. Vydalo Kartuziánské nakladatelství, 126 a 144 stran, cena jednoho dílu je 85 Kč. Objednávky na <http://www.kartuzianbrno.cz>

Společensví čistých srdcí

Kontakty na Společensví čistých srdcí
www.spolcs.cz

P. Vilém M. Štěpán, O.Praem.
Římskokatolická farnost, 439 63 Liběšice u Žatce 1
farnost.libesice@seznam.cz, tel.: 608 831 584
P. Marek Dunda, Náměstí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí
marek@fatym.com, tel.: 731 402 742

Foto: archiv MSI

Ženich, nebo čenich?

Jak čas jde a člověk se setkává s různými skutečnostmi, vznikají i nové pojmy. A platí, že to, co se správně pojmenuje, se pak může i správně rozlišit!

Pozastavil bych se u slov zmíněných už v nadpisu tohoto článku. Rozlišení mezi „ženichem“ a „čenichem“.

V praxi to vypadá asi takto: potkám děvče, které jsem kdysi učil v náboženství, nyní už je velká a zrovna se vede za ruku s klukem. Když mě vidí, jde mě radostně pozdravit. Pohlédnu na toho borce a ptám se: „To je ženich?“ Holka se mírně začervenalá a přikývne. U kluka bývá různá reakce, ale opakovaně jsem se setkal s tím, že začal tvrdit: „Ne, ne, to my jenom tak...“ V tu chvíli bývá většinou patrné, že holka je jeho vyjádřením trochu znejistělá. Tím „ne, to my jen tak“ není evidentně moc nadšená...

Jak to tedy vlastně je? Děvče jde do vztahu a počítá s tím, že když už do něj dává tolik – že do toho jde cele –, že to tak je i z druhé strany. Je přesvědčena, že i on myslí vzájemný vztah vážně a chce být jednou pro ni tím, co je jednoduše vyjádřeno slovem „ženich“. Neznamená to, že by se nemohli rozejít, ale ona spíše čeká, že i on je potencionálně připraven na trvalý vztah. A to včetně církevního sňatku a společného přijetí a výchovy dětí. Že je pro to takto „nastaven“, že je toho schopna a že v tomto duchu bere vážně i svou holku a celý vztah.

Foto: Freepik

Anebo je to jen „čenic“?

Opakem ženicha je čenic. Ten se pouze jako ženich tváří, ale něco tam není v pořádku. Něco podstatného chybí. Buď to, že kolem holky jenom čenicá, takže mu nejde o její dobro, ale o jeho osobní zájmy, nebo že neuvažuje o uzavření sňatku s trvalou platností – tedy církevního. Nebo že je něčím diskvalifikován: například žije v manželství nebo je rozvedený, ale první sňatek je platný, protože byl v kostele, a tudíž další církevní sňatek mít nemůže, nebo že žije v několika dalších vztazích s děvčaty (nebo ještě hůře s kluky) nebo že pro svůj nevázaný život je spoután nějakou závislostí (sex, alkohol, pornografie, drogy, gamblerství apod.).

Pojmenoval jsem to kvůli rozlišení!

Rozlišit, zda jde o ženicha, nebo čenicha, je pro děvče velmi zásadní. Naletět totiž

Ženich se žení, čenic jen tak čenicá kolem...

na „čenic“ může být zprvu velmi příjemné, ale časem se ukáže, že to rozhodně nebylo to pravé. Nechci tvrdit, že jen kluk může být v roli čenicha, ale dosud jsem se ještě nesetkal s obdobným výstižným výrazem pro děvče, které je ve vztahu, ale nemá na to stát se plnohodnotně „nevěstou“.

Ano, některé pojmy mohou napomoci k dobrému zorientování v dané oblasti. Myslím, že takto tomu může být u i dvojice „ženich–čenic“, ale samozřejmě i v mnoha dalších. Uvítám, když se se mnou o své postřehy podělíte.

P. Marek Dunda ■

Pane Ježíši, děkuji ti, že mne miluješ láskou bez hranic, která chrání od zlého, pozdvihuje z největších pádů a léčí nejbolestivější rány. Odevzdávám Ti svou paměť, rozum, vůli, duši i tělo spolu se svou sexualitou.

Slibuji, že se nebudu oddávat sexu, dokud neuzavřu svátost manželství. Dávám si předsevzetí, že nebudu číst, ani kupovat, ani se dívat na časopisy, programy a filmy s pornografickým obsahem. Slibuji, že se s Tebou budu každý den setkávat v modlitbě i při četbě Písma svatého, v častém přistupování ke svatému přijímání a při adoraci Nejsvětější svátosti. Chci pravidelně přistupovat ke svátosti smíření, nepodléhat znechucení a ihned se pozvednout z každého hříchu.

Pane Ježíši, uč mne systematické práci na sobě, umění kontrolovat své sexuální tužby a city. Prosím Tě o odvalu, abych nikdy nebral(a) drogy a vyhýbal(a) se všemu, co zotročuje, především alkoholu a cigaretám.

Uč mne žít tak, aby v mém životě byla nejdůležitější láska.

Panno Maria, Matko moje, veď mne cestami víry k samému zdroji lásky – Ježíši, abych důvěřoval(a) jen Jemu.

Amen

Když jsi to přečetl, promyslel a promodlil, běž, žij a šíř to dál!

ABC civilizace lásky

1.

Měj v úctě každého člověka, protože v něm žije Kristus. Buď vnímavý ke každému – je to tvůj bratr a sestra.

2.

O každém smýšlej dobře – o nikom nesmyšlej zle. I v nejhorším člověku se pokus najít něco dobrého.

3.

O druhých mluv vždy dobře – o bližních nikdy nehovoř zle. Naprav křivdu způsobenou slovem. Nebuď příčinou konfliktů mezi lidmi.

4.

S každým hovoř jazykem lásky. Nezvyšuj hlas. Neproklínej. Nezpůsobuj problémy. Nezapříčiňuj pláč. Uklidňuj a projevuj dobrotu.

5.

Odpouštěj všem a vše. Nepřechovávej v srdci hněv. Vždy podej ruku ke smíření první.

6.

Čiň vždy dobře bližnímu. Každému čiň dobro tak, jak chceš, aby ho druzí činili tobě. Nepřemýšlej o tom, co má někdo udělat pro tebe, ale o tom, co máš ty udělat pro někoho.

7.

Aktivně pomáhej v utrpení. Ochotně přispěj útechou, radou, pomocí, srdcem.

8.

Pracuj poctivě, protože plody tvé práce používají druzí, jako i ty používáš plody jejich práce.

9.

Zapoj se do života společnosti. Otevři se chudým a nemocným. Poděl se o hmotná i duchovní dobra. Snaž se vidět potřebné kolem sebe.

10.

Modli se za všechny, dokonce i za nepřátele.

bl. Stefan kardinál Wyszyński

Filmy, které nasytí duši.

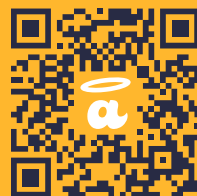
Chcete se smysluplně bavit a duchovně rozvíjet díky filmům? Filmana přináší tisíce minut filmů, seriálů a dokumentů pro všechny křesťany a hledající. Filmy na vás čekají také v televizních a mobilních aplikacích.

→ Podívejte se na naši pestrou **nabídku filmů a pořadů zdarma.**

→ **Pořízením předplatného** podpoříte evangelizační misi Filmany.

→ **Věnujte předplatné** svým blízkým jako smysluplný dárek!

www.filmana.cz →

Filmana

Milujte se!

Římskokatolický farní úřad, Náměstí 20
671 03 Vranov nad Dyjí
e-mail: redakce@milujte.se